

АПРИЛ 2026. - БРОЈ 137 - ГОДИНА XXXIV

ХУМАНОСТ

ЛИСТ ЦРВЕНОГ КРСТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

МЕЂУНАРОДНА
ГОДИНА ВОЛОНТЕРА

*Промовишемо људе који своје вријеме,
знање и срце поклањају другима*

ПОМОЗИТЕ ДА ПОМОГНЕМО ЗА ДОСТАЈАНСТВЕН ЖИВОТ

СКЕНИРАЈ И ДОНИРАЈ!

Донирана средства намијењена су за набавку хуманитарних роба за помоћ становништву на подручју Републике Српске у стању потребе!

Лист Црвеног крста Републике Српске

Оснивач и издавач:
Црвени крст Републике Српске

Главни и одговорни уредник: Миљан Рашевић

За издавача:
мр Рајко Лазић

Фотографија на насловној страни: ЦКРС
Фотографија на поткорици: ГОЦК Бања Лука

Редакција: Мира Костовић, Мирослав Јокић,
Слободанка Савић, Ангелина Дујаковић, Миљан
Рашевић.

Техничка припрема:
ДНН Бања Лука

Штампа:
Независне новине Бања Лука

Тираж: 1.500

Адреса Редакције:
Добровољних давалаца крви 10, 71.420 Пале
Република Српска, БиХ
+38757223533

E-mail: ckrs@crvenikrstrs.org, info@crvenikrstrs.org

Одлуком Министарства информисања РС
бр. 01-510/93 Лист је уписан у РЈГ под редним
бројем 40

С поштовањем и захвалношћу
за несебичан допринос Црвеном крсту Републике Српске

прим.др Љиљана Зелен Караџић (1945-2026)

Предсједник Црвеног крста Републике Српске (1993-2002)

ХУМАНИСТА КОЈА НИКАД НИЈЕ ЗАБОРАВИЛА ДА ЈЕ НАЈВЕЋА ВРИЈЕДНОСТ ПОМОЋИ ДРУГОМЕ

Ове 2026. године опраштамо се од др Љиљане Зелен Караџић, љекара, хуманитарца и дугогодишње предсједнице Црвеног крста Републике Српске, жене која је својим животом, радом и личним примјером оставила дубок, неизбрисив траг у хуманитарном дјеловању и развоју ове организације.

Рођена је 27. новембра 1945. године у Сарајеву, гдје је завршила основно и средње образовање, своје образовање наставила је на Медицинском факултету Универзитета у Сарајеву.

Као љекар, специјалиста неуропсихијатрије, усавршавала се у областима психијатрије, психоанализе и психотерапије, остављајући значајан траг и кроз стручне радове и учешћа на међународним конгресима. До почетка ратних дешавања радила је у болници „Кошево“, а свој професионални позив наставила је да живи и у најтежим временима, стављајући човјека и његову патњу у средиште свог дјеловања.

На чело Црвеног крста Републике Српске дошла је у јануару 1993. године, у једном од најсложенијих периода новије историје, свега 11 мјесеци након оснивања организације. У ратним условима, без довољно ресурса и уз бројне изазове, показала је изузетну снагу, храброст и визију. Као лидер, знала је да окупи људе, да их саслуша, уважи свако мишљење и донесе одлуке које су биле у најбољем интересу организације и оних којима је помоћ била потребна.

Посебна вриједност њеног руковођења огледала се у јединству које је успјела да изгради и сачува. Упркос бројним тешкоћама, успјела је да повеже организације и регије широм Републике Српске, да оснажи улогу Црвеног крста у друштву и да постави темеље његовог даљег развоја. Све одлуке у том периоду доношене су заједнички, једногласно, у духу солидарности и међусобног повјерења које је она његовала.

Њена посвећеност принципима хуманости била је непоколебљива. Никада није правила разлике међу људима – националност, вјера или поријекло за њу нису били препрека да помогне онима који су помоћ требали. Често је понављала да је Црвени крст хуманитарна организација и да је дужност свих њених чланова да поступају у складу са тим начелом. Тај став остао је дубоко урезан у све који су са њом радили.

У временима када су услови рада били изузетно тешки, а притисци велики, др Зелен Караџић је показивала снагу достојанственог лидера. Иако изложена сталном надзору и изазовима, никада то није преносила на сараднике – напротив, трудила се да увијек буде прибрана, посвећена и у служби очувања хуманитарних принципа.

Један од најзначајнијих аспеката њеног рада био је институционални развој Црвеног крста Републике Српске. Учествовала је у изради и унапређењу законског оквира, јачању ресурса и капацитета организације, као и у стратешком планирању активности, посебно у периоду након 1995. године. Инсистирала је на

томе да Црвени крст Републике Српске има заслужено мјесто у друштву и да буде препознат као стуб хуманости.

Остварила је значајну сарадњу са бројним домаћим и међународним организацијама – од националних друштава Црвеног крста из региона до међународних институција и удружења која су се бавила питањима несталих лица, жртава рата и социјално угрожених категорија. Њена способност да сагледа ситуацију на терену и пронађе рјешења у најтежим околностима била је од пресудног значаја за хиљаде људи.

Посебно ће остати упамћена по хуманитарним акцијама у којима је, упркос условима отежаним ратним дешавањима, организовано слање више од 20.000 породичних пакета грађанима Сарајева. Ти тренуци су најбоље свједочили о њеној досљедности принципима хуманости – помоћ је стизала свима којима је била потребна.

Њен рад био је усмјерен ка најугроженијима: породицама погинулих и несталих, избјеглицама, расељеним лицима, болеснима, старима и усамљенима. Инсистирала је на развоју народних кухиња, обезбјеђивању медицинске помоћи, али и на укључивању младих у волонтерски рад, вјерујући да се хуманост учи и преноси.

Велики допринос дала је и у раду са комисијама за тражење несталих лица, обезбјеђујући логистичку и сваку другу подршку током ексхумација, идентификација и испраћаја. Њена брига за достојанство сваког човјека била је видљива у сваком сегменту рада. И у тренуцима када је 2002. године, упркос снажној подршци већине делегата Скупштине Црвеног крста Републике Српске, дошло до њене смјене, показала је величину. Вођена идејом очувања јединства, сама је поднијела неопозиву оставку, стављајући интерес организације испред личног.

Поред свог ангажмана у Црвеном крсту Републике Српске, дала је значајан допринос здравственом систему, радећи и као замјеник министра здравља и социјалне заштите без накнаде, те помажући развој службе менталног здравља у Дому здравља Пале, у послеријатном периоду. Посебно се истакла у очувању рада психијатријске болнице на Сокоцу, обезбјеђујући основне услове за живот пацијената.

Иако је цијели живот посветила другима, остала је снажно везана за породицу, којој је била ослонац, извор љубави и подршке. Њена топлина, љубазност и човјечност оставиле су неизбрисив траг у срцима свих који су је познавали.

Др Љиљана Зелен Караџић остаће упамћена као жена изузетне снаге, храбрости и хуманости – као лидер који је у најтежим временима знао да води, али и као човјек који никада није заборавио да је највећа вриједност помоћи другоме. Њено дјело наставља да живи кроз све оне којима је помогла и кроз организацију Црвеног крста коју је градила са толико љубави и преданости.

ИНТЕРВЈУ: РАЈКО ЛАЗИЋ, ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР ЦКРС

НЕОПХОДНА БОЉА ПОДРШКА РАДУ ЦРВЕНОГ КРСТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Генерални секретар Црвеног крста Републике Српске, Рајко Лазич у разговору за лист "Хуманост", оцјењује период који је иза нас, дијели искуства стечена током 2025. године и представља планове и приоритете за рад у 2026. години.

У свом осврту, Лазич истиче кључне активности реализоване у претходној години, значај кампова за младе, хуманитарне акције, имплементацију Стратегије развоја Црвеног крста Републике Српске, као и очекивања у области финансијске и институционалне стабилности.

Хуманост: Како бисте оцијенили период који је иза нас и са каквим искуствима настављамо рад у 2026. години?

Рајко Лазич: Период који је иза нас био је један од најизазовнијих у новијој историји рада Црвеног крста Републике Српске. Суочавали смо се са израженим недостатком новчаних средстава и изостанком континуиране и системске финансијске подршке, што је значајно отежавало планирање и реализацију активности. Ипак, упркос таквим околностима, успјели смо да реализујемо велики број важних програма и акција, што јасно показује снагу наше организације, посвећеност запослених и волонтера, као и повјерење које уживамо код грађана и партнера. Поносан сам што смо успјели да реализујемо бројне задатке и активности, према календару традиционалних активности, почев од Свјетског дана борбе против туберкулозе у марту до Недјеље солидарности у децембру 2025. године. Током Недјеље Црвеног крста, а у знаку Свјетског дана Црвеног крста, имали смо значајне активности, посебно истакавши посјету министру здравља и социјалне заштите Републике Српске др Алена Шеранића сједишту Црвеног крста Републике Српске, као и организацију округлог стола у Источном Сарајеву гдје смо разговарали са бројним представницима партнерских институција, организација и установа у области јачања видљивости и капацитета организације.

У лјетном периоду истакао бих и похвалио координаторе који су се побринули за организацију кампова подмлатка и омладине, као и инструкторског кампа у области здравствене дјелатности, који су одржани у Ријечанима код Модриче. Кампови Црвеног крста за младе представљају изузетно важан сегмент нашег рада јер кроз њих учесници стичу практичне вјештине прве помоћи, развијају хумане вриједности, уче како радити у тиму и доноси им незаборавна искуства која ће памтити цијелог живота. Такође, нагласио бих значај реализације активности из области упозоравања на опасност од мина у Рогатици, која је једна од најугроженијих минама општина у Босни и Херцеговини, гдје је Црвени крст Републике Српске уз подршку Међународног комитета Црвеног крста посредством ДЦК БиХ одржао едукативна предавања,

организовао посјете терену и поставио информативне билборде са мапама које упозоравају на присутност минских поља у близини. Одржана су такмичења на свим нивоима организованости у области прве помоћи, упозоравања на опасност од мина и познавања покрета Црвеног крста и Црвеног полумјесеца, као и показне вјежбе вишенамјенских теренских екипа у области припреме и одговора на катастрофе.

Током читаве године на терену смо били присутни кроз социјално-хуманитарну дјелатност, подржали смо рад свих јавних кухиња у Републици Српској кроз сарадњу са Министарством трговине и туризма Републике Српске, те смо извршили дистрибуцију брашна, хране, гардеробе и хигијенских средстава вриједности преко 1,3 милиона КМ. У 2026. годину улазимо са значајним искуством, јасно препознатим изазовима, али и снажном вољом да те изазове превазиђемо. Наш основни циљ остаје непромијењен – бити присутни тамо гдје је помоћ најпотребнија и стићи до сваког човјека у невољи.

Хуманост: Који пројекат бисте посебно издвојили као кључни за рад и даљи развој Црвеног крста Републике Српске?

Рајко Лазич: Као један од кључних и најзначајнијих пројеката у нашем раду издвојио бих пројекат „Старење и здравље“, са посебним нагласком на сегмент „Њега и помоћ у кући“. Овај пројекат представља изузетно добар примјер како Црвени крст конкретно и системски одговара на потребе најосјетљивијих категорија становништва, прије свега старијих лица, хронично обољелих и социјално угрожених. До краја 2025. године пројекат је успјешно имплементиран у пет локалних организација Црвеног крста Републике Српске – у Фочи, Бијељини, Прњавору, Шамцу и Добоју, гдје су корисницима доступне услуге основне његе, помоћи у домаћинству, подршке у свакодневном функционисању, али и прије свега људски контакт и осјећај сигурности.

Посебно ме радује чињеница што смо у првом кварталу 2026. године започели реализацију овог пројекта и у новим локалним заједницама – у Зворнику и Вукостављу, а да ћемо од другог квартала започети пројекат и у Источном Новом Сарајеву и Приједору. Тиме настављамо ширење овог модела подршке широм Републике Српске.

Хуманост: Како, у условима честих финансијских криза обезбиједити континуитет у пружању помоћи?

Рајко Лазич: Финансијски изазови су нажалост наша реалност са којом се суочавамо већ дуже вријеме. Недостатак стабилног и предвидивог финансирања нас приморава да будемо изузетно рационални и одговорни у коришћењу расположивих ресурса. Настојимо да крајњим корисницима уз подршку структуре од 64 општинске и градске организације Црвеног крста редовно достављамо хуманитарну помоћ, а коју претходно обезбиједимо кроз подршку партнера и Владе Републике Српске.

За Црвени крст Републике Српске неприхватљиво је да било који корисник остане без подршке. Управо зато, и у најтежим околностима, стизали смо до сваког човјека у невољи и пружали помоћ свима, без икакве дискриминације, у складу са основним принципима Покрета Црвеног крста и Црвеног полумјесеца.

Хуманост: Који су кључни планови и очекивања у 2026. години?

Рајко Лазич: У 2026. години настављамо борбу за стабилност финансијског положаја Црвеног крста Републике

Српске и значајно јачу институционалну подршку, прије свега од Владе Републике Српске и других институција. Црвени крст није трошак, већ инвестиција у сигурност, хуманост и социјалну стабилност друштва. Уколико желимо да будемо спремни за будуће кризе и ванредне ситуације, неопходно је системски улагати у нашу организацију.

Посебан фокус у наредном периоду биће усмјерен на јачање Црвеног крста Републике Српске на међународном нивоу. Почетком 2026. године посредством ДЦК БиХ потписан је споразум о сарадњи са регионалним одбором Црвеног крста Акершус у оквиру националног друштва Црвеног крста Норвешке, који ће бити имплементиран на нивоу Црвеног крста Републике Српске и КОЦК Семберија, Мајевица, Посавина. Такође, очекује нас проширење сарадње са још једним огранком Црвеног крста из Норвешке који ће бити имплементиран на нивоу Црвеног крста Републике Српске и КОЦК Сарајево-Романија, сарадња којој ћемо посебну пажњу посветити у другој половини ове године. Жеља нам је успоставити сарадњу са Црвеним крстом Шенгун из Кине, за шта смо у претходном периоду покренули активности с циљем остваривања заједничких пројеката. Такви пројекти омогућиће нам да додатно унаприједимо наше капацитете и прилагодимо се савременим изазовима.

Спремни смо да преузмемо пуну одговорност, да наставимо да радимо транспарентно и посвећено као и до сада, али исто тако очекујемо да наш рад буде препознат и адекватно подржан. Само на тај начин Црвени крст Републике Српске ће и у наредном периоду моћи да буде поуздан ослонац грађанима и истински чувар хуманости.

АКТУЕЛНОСТИ ИЗ ЦРВЕНОГ КРСТА

ДЕЛЕГАЦИЈА МКЦК У БиХ У ПОСЈЕТИ ИНСТИТУЦИЈАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Делегација Међународног комитета Црвеног крста (МКЦК), коју су предводили регионална директорица за Европу и Централну Азију Аријан Бауер и шеф Делегације МКЦК у Босни и Херцеговини Јамила Миловић-Халиловић и координатор за сарадњу покрета у МКЦК у БиХ Зорица Лучић, боравила је 23. јануара у Бањалуци, у Палати Предсједника Републике Српске.

Представнике Међународног комитета Црвеног крста угустили су министар здравља и социјалне заштите Републике Српске др Ален Шеранић, савјетник Предсједника Републике Српске Марко Ромић и генерални секретар Црвеног крста Републике Српске Рајко Лазић, са којима су разговарали о актуелним програмима у области рада службе тражења и припреме и одговора на катастрофе.

Министар Шеранић и генерални секретар Лазић упознали су представнике Међународног комитета Црвеног крста са одред-

бама новог Закона о положају и јавним овлашћењима Црвеног крста Републике Српске, којим су дефинисани положај и овлашћења и урађени важни искораци за стабилизацију и позиционирање Црвеног крста Републике Српске, а који је у примјени од децембра 2024. године.

Разговарано је о моделима подршке Међународног комитета Црвеног крста у тражењу несталих и жртава мина у Републици Српској.

Шеф Делегације Међународног комитета Црвеног крста у Босни и Херцеговини Јамила Миловић-Халиловић изразила је задовољство сарадњом са Црвеним крстом Републике Српске, посебно са стручном службом у Палама, те похвалила рад и реализацију активности у протеклом периоду.

Генерални секретар Црвеног крста Републике Српске Рајко Лазић истакао је да је посјета регионалне директорице МКЦК за Европу и Централну Азију Републици Српској значајна у погледу увида у квалитетну сарадњу коју, конкретно, Црвени крст Републике Српске има са делегацијом МКЦК у Босни и Херцеговини и бројним активностима и пројектима које заједнички, успјешно проводе.

„Црвени крст Републике Српске захваљује Међународном комитету Црвеног крста на континуираној подршци и изузетно доброј сарадњи, као и Министарству здравља и социјалне заштите Републике Српске на разумијевању и подршци нашим хуманитарним програмима. Заједничким дјеловањем настављамо да јачамо капацитете и пружамо помоћ онима којима је она најпотребнија“, истакао је генерални секретар ЦКРС Рајко Лазић.

Током састанка размијењене су информације и мишљења о сарадњи Црвеног крста Републике Српске и институција Републике Српске и резултатима оствареним у протеклом периоду.

Фотографија: Борислав Здриња / Zira Photo Agency

ВОЛОНТЕРИ – СНАГА ХУМАНОСТИ ЦРВЕНОГ КРСТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

У години посвећеној волонтерима, Црвени крст Републике Српске посебно истиче значај и улогу људи који несегично улажу своје вријеме, знање и енергију у служби заједнице. Волонтери су темељ сваке активности Црвеног крста – од реаговања у ванредним ситуацијама до свакодневне подршке најугроженијим категоријама становништва.

Кроз бројне програме и активности, волонтери Црвеног крста Републике Српске свакодневно показују да хуманост није само принцип, већ начин дјеловања. Њихова спремност да помогну, реагују и буду ослонац заједници представља највећу вриједност коју ова организација има.

Током године волонтера, посебан акценат ставља се на промоцију волонтеризма, едукацију младих и јачање капацитета теренских јединица, које су кључне у одговору на кризне ситуације. Волонтери кроз обуке и практичан рад стичу знања и вјештине, али и развијају осјећај солидарности и одговорности према друштву.

Симболично, почетак године обиљежен је и учешћем волонтера у свечаном дефилеу поводом 9. јануара – Дана Републике Српске у Бањој Луци, гдје су припадници вишенамјенских теренских јединица Црвеног крста Бања Лука и Црвеног крста Градишка достојанствено представили Црвени крст Републике Српске.

Иако је њихово присуство у дефилеу било кратак сегмент, оно је послужило као снажан подсјетник на улогу и значај волонтера у друштву.

Посебну тежину обиљежавању даје и чињеница да је Генерална скупштина Уједињених нација препознала значај волонтеризма на глобалном нивоу, проглашавајући годину 2026. годином волонтера с циљем јачања свијести о доприносу волонтера развоју друштва, подстицања већег укључивања грађана у волонтерске активности и унапређења система подршке волонтерима широм свијета.

Црвени крст, као универзални симбол заштите, помоћи и солидарности, кроз своје волонтере наставља да гради повјерење у заједници и пружа подршку тамо гдје је најпотребнија. Управо у години волонтера, ова организација још снажније афирмише вриједности хуманости, непристрасности и добровољности.

Волонтери Црвеног крста Републике Српске својим дјеловањем свакодневно потврђују да хуманост нема границе, а њихова спремност да помогну другима остаје најбољи доказ да друштво почива на солидарности и заједништву.

РЕПУБЛИЧКИ ОДБОР ЦКРС ЈЕДНОГЛАСНО УСВОЈЕН ФИНАНСИЈСКИ И ПРОГРАМСКИ ИЗВЈЕШТАЈИ ЗА 2025. ГОДИНУ

На сједници Републичког одбора, одржаној 19. марта 2026. године у сједишту Црвеног крста Републике Српске у Палама, разматрана су кључна оперативна и стратешка питања, а утврђени приједлози упућени су Скупштини на коначно усвајање.

Једногласно је усвојен записник са претходне сједнице, а чланови су информисани о припремама за Тематску конференцију, уз констатацију раста цијена услуга. Настављају се активности на унапређењу информационог система, укључујући базу добровољних давалаца крви.

У области статутарних питања утврђен је Нацрт новог Статута, који ће бити упућен у јавну расправу. Предвиђене су измјене које се односе на организацију и рад органа, укључујући могућност онлајн одлучивања.

Разматране су и изборне активности за период 2026–2030, са дефинисаним роковима за спровођење избора до краја 2026. године, као и критеријумима за рад секретара организација.

Усвојени су приједлози годишњих извјештаја за 2025. годину, при чему је истакнуто да је година била финансијски изазовна због смањене међународне подршке.

Посебна пажња посвећена је програмима упозоравања на мине и бриге о старима, уз најаву прилагођавања будућих активности новим околностима финансирања.

Такође је усвојен програм обиљежавања Недјеље Црвеног крста, донесен правилник о начину продаје поштанских и

доплатних маркица Црвеног крста, те утврђено одржавање Републичког такмичења из пружања прве помоћи.

На сједници су разматрана и текућа питања, укључујући унапређење процедура и даљи развој активности Црвеног крста.

СКУПШТИНА ЦКРС

ДОНЕСЕНА ОДЛУКА О ПОЋЕТКУ ИЗБОРНИХ АКТИВНОСТИ НА СВИМ НИВОИМА У СТРУКТУРИ ЦКРС

Скупштина Црвеног крста Републике Српске, као највиши орган, разматрала је на сједници одржаној 19. марта 2026. године у Палама, приједлоге Републичког одбора и донијела

кључне одлуке од значаја за даљи рад организације.

Једногласно су усвојене хитне измјене и допуне Статута, којима се уређује нова организација рада органа, укључујући промјену назива извршног органа у Предсједништво и прецизирање његовог састава.

Донесене су и одлуке о расписивању избора и програму изборних активности за мандатни период 2026–2030. године, чиме је започет нови изборни циклус унутар организације.

Скупштина Црвеног крста Републике Српске је усвојила годишње извјештаје за 2025. годину, при чему је посебно истакнут ангажман у одговору на ванредне ситуације и пружању хуманитарне помоћи.

Једногласно је донесена и одлука о додјели признања, уз најаву унапређења критеријума, посебно у области добровољног давалаштва крви.

У оквиру текућих питања разматране су активности на унапређењу рада организације, укључујући сертификацију инструктора прве помоћи и даљи развој унутрашњих процедура.

ДЕЛЕГАЦИЈА ЦРВЕНОГ КРСТА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ У ПОСЈЕТИ РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Делегација Црвеног крста Косова и Метохије предвођена секретаром Војном Дробњаковићем и представницима Црвеног крста Србије Александром Пантелићем и Даницом Мурганић боравила је у вишедневној посјети Републици Српској, током које је реализован низ активности усмјерених на размјену искустава, јачање сарадње и унапређење хуманитарног дјеловања.

Посјета је протекла у духу пријатељства и професионалне размјене знања, уз наглашен значај међусобне подршке у раду са најугроженијим категоријама становништва.

Први дио посјете реализован је у Бијељини, гдје је делегацију дочекао генерални секретар ЦКРС Рајко Лазић и секретар Градске организације Црвеног крста Бијељина Александар Савић, гдје је и организована показна вјежба одговора на катастрофе вишенамјенске теренске јединице Црвеног крста Бијељина.

Током вјежбе приказане су активности спасавања у поплавама, евакуације становништва, тријаже повријеђених, као и реаговања у случају саобраћајних незгода. Учесници вјежбе су имали прилику да се упознају са начином координације волонтера и служби, као и са практичним изазовима на терену. Посебно је истакнута важност брзе реакције, добре комуникације и јасно дефинисаних улога у кризним ситуацијама.

Након вјежбе, представници Градске организације Црвеног крста Бијељина организовали су пригодан програм за госте са Косова и Метохије током њиховог боравка у овом граду, гдје су имали прилику и за туристички обилазак града и његових знаменитости. Пријему за делегацију Црвеног крста Косова и Метохије у Бијељини присуствовао је и предсједник Црвеног крста Републике Српске Гојко Грабеж и савјетник министра здравља и социјалне заштите Републике Српске Милојко Грујић. Разговори руководства организација Црвеног крста Републике Српске, Црвеног крста Бијељине, Црвеног крста Косова и Метохије и представника Црвеног крста Србије су били усмјерени на свакодневне изазове у пружању помоћи становништву, организацију волонтерског рада, као и на начине мотивисања младих да се укључе у хуманитарне активности. Саговорници су се сложили да су управо волонтери највећа снага Црвеног крста, те да је неопходно континуирано радити на њиховој едукацији и оснаживању.

У наставку посјете Републици Српској, у суботу, 21. марта 2026. године у сједишту Црвеног крста Републике Српске, делегацију Црвеног крста Косова и Метохије и представнике Црвеног крста Србије су свечано у сједишту Црвеног крста Републике Српске у Палама угостили предсједник ЦКРС Гојко Грабеж и генерални секретар Рајко Лазић са координаторима из

стручне службе и секретарима организација Црвеног крста са нивоа Координационог одбора Црвеног крста регије Сарајево-Романија.

Предсједник Црвеног крста Републике Српске Гојко Грабеж истакао је да сарадња са Црвеним крстом Косова и Метохије има посебан значај, како са аспекта размјене искустава, тако и у погледу заједничког одговора на хуманитарне изазове.

“Сарадња коју градимемо није само формална, већ се заснива на стварним потребама људи и конкретним активностима на терену. Размјеном знања и искустава јачамо наше капацитете да помогнемо онима којима је помоћ најпотребнија”, нагласио је Грабеж.

Он је додао да су овакве посјете од великог значаја за унапређење рада организација, те да представљају прилику за покретање нових заједничких пројеката и активности.

“У временима бројних изазова, важно је да будемо повезани, да учимо једни од других и да заједно дјелујемо у складу са хуманитарним принципима. Управо оваква сарадња даје снагу Црвеном крсту да одговори на потребе заједнице”, поручио је Грабеж.

Генерални секретар Црвеног крста Републике Српске Рајко Лазић истакао је да овакве посјете представљају изузетну прилику за свеобухватно представљање рада и унутрашње организације Црвеног крста, са посебним нагласком на улогу стручне службе и координатора у реализацији програмских активности.

“Током сусрета имали смо прилику да колегама са Косова и Метохије поближе представимо начин функционисања наше организације и улогу саме стручне службе у сједишту ЦКРС, као и улогу координатора у различитим програмским областима”, нагласио је генерални секретар Лазић.

Он је додао да је посебну вриједност сусрету дало присуство секретара са нивоа Координационог одбора Црвеног крста Сарајево-Романија, што је омогућило ширу размјену искустава и укључивање локалног нивоа у разговоре.

“Драго нам је што су овом састанку присуствовали и секретари градских и општинских организација, јер управо они носе највећи терет активности на терену. Њихова искуства, изазови и примјери добре праксе су од немијерљивог значаја за унапређење укупног рада”, истакао је Лазић.

Састанку су присуствовали секретар Координационог одбора Сарајево-Романија и Градске организације Црвеног крста Источно Сарајево Милан Симанић, као и секретари ООЦК Рогатица Весна Ристић, ООЦК Калиновик Слађана Сарић, ООЦК Источно Ново Сарајево Милан Ристовић, ООЦК Источни Стари Град Јелена Сипић и ООЦК Соколац Драженко Вукојичић.

Предсједник Црвеног крста Републике Српске уручио је гостима из Црвеног крста Србије и Црвеног крста Косова и Метохије умјетничку слику као симбол пријатељства, заједништва

и духовне повезаности.

Слика обједињује препознатљиве симболе општине Пале и Шековића са Косовом и Метохијом, те је овим наглашена дубока културна, духовна и историјска веза народа на овим просторима.

Овај гест представља израз захвалности за посјету, али и трајни подсјетник на пријатељске односе, међусобно поштовање и заједничке вриједности које повезују организације Црвеног крста.

Током боравка на Палама, за госте је организован и обилазак Ски центра “Равна планина”, гдје су имали прилику да се упознају са природним и туристичким потенцијалима општине Пале. Вожња гондолом оставила је посебан утисак за све учеснике, а овај дио посјете реализован је захваљујући подршци власника Ски центра “Равна планина” Вељка Голијанина. У неформалној атмосфери настављени су разговори и дружење, што је додатно допринијело јачању међусобних односа.

Подршку организацији посјете пружио је начелник општине Пале Дејан Којић, који је омогућио организацију заједничког ручка у ресторану “Гондола”.

Закључено је да ће добра пракса размјене искустава бити настављена и у будућности, кроз конкретне заједничке пројекте и активности, са циљем јачања капацитета и пружања што квалитетније помоћи онима којима је најпотребнија.

МАРИЈА КРСМАНОВИЋ НА ТРЕНИНГУ ТРЕНЕРА О ЛИДЕРСТВУ ЗА МЛАДЕ У ИТАЛИЈИ

У Ачиреалеу, на Сицилији, одржан је тренинг за обучавање тренера из области лидерства за младе, у организацији Медитеранског центра за сарадњу, у сарадњи са Црвеним крстом Италије и Црвеним крстом Шпаније.

Међу учесницима је била и Марија Крсмановић, волонтер ООЦК Пале и члан Конференције младих Црвеног крста Републике Српске, која је, заједно са волонтерком Зерином Златкић, представљала Друштво Црвеног крста/крижа Босне и Херцеговине.

Током четири дана рада, учесници су кроз интерактивне радионице унапређивали знања и вјештине потребне за рад са младима и развој лидерских способности.

Према Маријиним ријечима за лист „Хуманост“, обрађиване су теме које се односе на различите методе предавања, уна-

пређење постојећих и стицање нових вјештина за рад са групама, развој емпатије, као и размјена искустава и добрих пракси са представницима других националних друштава. Посебан дио био је посвећен планирању и организацији обука.

„Учешће на овом тренингу омогућило ми је стекнем нова знања, али и да додатно унаприједим постојеће вјештине које су значајне за рад у Црвеном крсту. Посебно наглашавам важност размјене искустава са волонтерима Црвеног крста из других земаља, што доприноси ширем разумјевању рада и улоге волонтера“, каже Марија.

У наредном периоду планира да стечена знања пренесе кроз организацију обука за инструкторе на камповима, што препознаје као једну од кључних потреба у раду са младима.

„У будућности бих жељела да покренем и обуке за лидере, са циљем повезивања волонтера из различитих дијелова Босне и Херцеговине, како би се омогућила размјена искустава, добрих пракси и заједничко унапређење рада“, наводи Марија.

Она наглашава да је за развој волонтеризма од изузетне важности постојање тима обучених и посвећених лидера који могу да воде и подржавају друге волонтере. Управо кроз такав приступ могуће је јачати заједницу и ширити вриједности хуманости.

Од младих којима ће преносити своја знања и искуства очекује посвећеност, заинтересованост и спремност на заједнички рад, јер се само кроз сарадњу и континуирано учење могу постићи квалитетни резултати.

Ово искуство за Марију Крсмановић представља значајан корак у даљем личном и професионалном развоју. Како истиче, посебно је захвална на прилици да буде дио оваквог програма, на људима које је упознала и знањима која ће настојати да примјени у даљем раду и доприносу заједници.

ВЕЛИКИ ИНТЕРВЈУ: ДР ДРАГАН РАДОВАНОВИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК ЦРВЕНОГ КРСТА СРБИЈЕ

ЦРВЕНИ КРСТ СРБИЈЕ ВИЈЕК И ПО НА ПОЉУ ХУМАНОСТИ

Јубилеј 150 година постојања и рада Црвеног крста Србије представља важан симбол дуге традиције хуманости, солидарности и организованог одговора на бројне изазове кроз историју. Овај значајан датум прилика је да се сагледају постигнути резултати, али и нагласи улога Црвеног крста у савременом друштву.

Тим поводом, за 137. број листа “Хуманост” имали су ту част да разговарамо са др Драганом Радовановићем, председником Црвеног крста Србије.

Хуманост: Управо је обиљежен јубилеј – 150 година постојања и рада Црвеног крста Србије. Колико сте задовољни самим обиљежавањем, подршком институција власти и доприносом цијеле структуре организације у реализацији овог јубилеја?

Др Драган Радовановић: Већ сама чињеница да трајемо и спроводимо своје активности пуних век и по чини да се осећам веома поносно. На том путу дугом 150 година било је великих изазова и ми смо их успешно превазилазили. Обележити такав јубилеј је привилегија. Међутим, наша свечаност уприличена у Народном позоришту, као и састанци који су уследили, а наравно и дружење са представницима Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца и нама драгим колегама из других националних друштава, као и колегама из огранака Црвеног крста у Србији, привилегију чини још већом. Подршка која је дошла од стране институција Републике Србије учинила је да целокупан јубилеј добије величанствен карактер, морам да кажем, достојан наше хуманитарне организације. Подсетићу, Српско друштво Црвеног крста било је формирано као једно од првих 15 друштава Црвеног крста у свету. Институције Републике Србије препознале су значај Црвеног крста Србије и пружиле велику подршку.

Хуманост: С обзиром на Ваш дугогодишњи ангажман на мјесту председника Црвеног крста Србије, како бисте оцијенили најзначајнија достигнућа и развој организације током Вашег мандата?

Др Драган Радовановић: Оно што бих истакао је да смо се током мог мандата увек придржавали Основних принципа Покрета и да смо без оклевања и изузетка испуњавали наш хуманитарни мандат. Подсетио бих и да је пре тачно 20 година Црвени крст Србије повратио статус националног друштва, признат је у Покрету као правни наследник Југословенског Црвеног крста што говори о нашем угледу у породици хуманитараца. Током свих година оснаживали смо нашу мрежу и умножавали активности. Нисмо заборавили никога и нисмо окретали главу ни од кога. Свима којима је то било потребно излазили смо у сусрет и пружали помоћ. Током пандемије Ковида 19 нисмо посустајали. Дакле, ни глобални изазови нису нас поколебали. Наши су волонтери помагали старијима да имају све што је потребно, водили су их на вакцинацију кад им је била потребна пратња, организовали смо кол-центар који је радио у времену кад су сви били збуњени и уплашени, наши су запослени и волонтери давали савете и психосоцијалну подршку, делили смо хигијенска средства како би грађани били обезбеђени и сигурни.

Године 2014. имали смо велику хуманитарну кризу, велике поплаве које су ангажовале наше волонтере у целој Србији. Дали смо велики допринос: евакуација, дистрибуција прехранбених и хигијенских артикала. Није изостала ни едукација становништва како се понашати у условима природних несрећа. Издвајам и мигрантску кризу где смо показали спремност да се носимо и са глобалним проблемима који захтевају хуманитарни одговор.

Хуманост: Које активности и пројекте у оквиру Црвеног крста Србије сматрате најзначајнијим у последњих неколико година, а који би могли бити примјери добре праксе и за Црвени крст Републике Српске?

Др Драган Радовановић: Волео бих да истакнем да смо током пандемије пружали подршку старијим волонтерима који су путем нових, дигиталних технологија ступали у контакт са својим вршњацима и помагали им информацијама, као и умрежавањем са младима који су могли да им у условима локдауна донесу намирнице. Ово је било од велике помоћи старијим суграђанима. Могућности које су ускраћене њима а које млади волонтери могу лако да обаве чине да ланац хуманости добије прави значај и сјај. У годинама које су уследиле након првих таласа Ковида, покренули смо кампању Живот у твојим рукама где смо на јавним часовима и у својим огранцима обучавали људе како да помогну у случају наглог срчаног застоја, што применом техника кардио-пулмоналне реанимације што коришћењем аутоматског спољашњег дефибрилатора. Ово је акција коју настављамо у времену које долази. Циљ је да аутоматски спољашњи дефибрилатори буду постављени на прометним јавним местима, а да што већи број суграђана буде обучен за њихову примену, ради коначног исхода смањења смртности услед наглог срчаног застоја у ванболничким условима.

Хуманост: Како оцјењујете тренутни ниво сарадње између Црвеног крста Србије и Црвеног крста Републике Српске, посебно кроз прилику успостављања сарадње са Црвеним крстом Војводине?

Др Драган Радовановић: Црвени крст Републике Српске доживљавамо као братску организацију. Меморандум о сарадњи само озваничава оно што нас спаја, не само историјски. Ми смо комшије територијално, а сарадници на сваки други начин, увек присутни да помогнемо једни другима. То је потврдило време, као и заједничке активности.

Хуманост: Колико сте задовољни функционисањем целокупне структуре организација у саставу Црвеног крста Србије, посебно у погледу дјеловања покрајинских организација (Војводина, Косово и Метохија прим.аут.)?

Др Драган Радовановић: Веома сам задовољан, то је предуслов за добро функционисање. У саставу Црвеног крста Србије делују Црвени крст Војводине, Црвени крст Косова и Метохије и 183 организације Црвеног крста у градовима и општинама. С обзиром на велику мрежу локалних органа значај покрајинских организација је у толико већи, ради координације рада организација Црвеног крста на њиховој територији у сарадњи са седиштом националног друштва. Добро позната чињеница је да Црвени крст Косова и Метохије се последњих година суочава са великим изазовима и потешкоћама у свом раду. Упркос томе са великим успехом остварује свој хуманитарни мандат, а у томе му велику подршку поред седишта пружају и сви наши органици. Веома значајна је подршка кроз посету и највише делегације Црвеног крста Републике Српске који су прошле године посетили Црвени крст Косова и Метохије и на лицу места могли да се увере у сложеност услова али и изузетне резултате рада наших организација.

Посебно желим да истакнем и сарадњу и добро разумевање са највишим челницима Међународног комитета Црвеног крста и Међународне федерације друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца по питању пружања подршке у функционисању наших организација на Косову и Метохији. Резултат ове добре сарадње је и посета председнице Међународне федерације друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца, госпође Кејт Форбс, Црвеном крсту Србије у септембру 2024. године. Том приликом председница Међународне федерације могла је да упозна волонтере, запослене и чланове органа Црвеног крста Србије, да се упозна са активностима наших органа, а путем видео линка и да поразговара са колегама и волонтерима са Косова и Метохије и делегатом Међународне федерације који је боравио у посети нашој покрајинској организацији, који су је упознали са активностима и сложености у раду.

Хуманост: Колико је важан развој младих и волонтера за будућност Црвеног крста Србије, и на који начин би се могла јачати размјена искустава и знања између младих волонтера Црвеног крста Србије и Црвеног крста Републике Српске?

Др Драган Радовановић: Млади волонтери су најбројнији међу волонтерима Црвеног крста Србије. Они су база целе групе волонтера. Њихов напредак је уско везан са напретком целог националног друштва, зато је и њихова едукација у свим програмима основ за даљи рад и нова постигнућа. А размена искустава са волонтерима других националних друштава може много да допринесе, посебно размена искустава националних друштава која се често суочавају са истим или сличним изазовима. Увек имамо шта да научимо, показало се да је вршњачка едукација добар начин усвајања нових знања. Млади имају свој језик, своје начине комуникације, тако да на размени знања у оквиру вршњачких група волонтера треба посебно радити. То је један од приоритета Црвеног крста Србије и начин да се наше активности унапреде.

Хуманост: Какви су Ваши планови за наредни период, на чему ће Црвени крст Србије наставити да ради и кроз које области видите додатно унапређење организације?

Др Драган Радовановић: Желимо да кроз наставак транспарентног рада регрутујемо што већи број волонтера, стекнемо нове донаторе и очувамо поверење заједнице како би могли помоћи свима који су устању потребе, јер волим да кажем да је Црвени крст народ и народ је Црвени крст. Наш задатак је да мотивишемо оне са угледом, знањем и могућностима да нам се прикључе и да заједно помогнемо онима којима је помоћ неопходна. Желимо да задржимо статус какав имамо у оквиру Покрета где смо препознати као угледан и поуздан партнер у спровођењу хуманитарне мисије и поштовању Основних принципа покрета. План нам је да наставимо где смо стали и да наредни јубилеј дочекамо још јачи и бројнији. Зато ћемо у наредном периоду да наставимо са трансформацијом Црвеног крста Србије у модерну организацију спремну да да адекватан одговор на све изазове. План нам је да посебну пажњу посветимо ранијим групама и да промовишемо инклузију, још веће количине помоћи дистрибуирамо најугроженијима, да наставимо са организованој едукацијом становништва из области здравствено-превентивних активности, да ојачамо капацитете за одговор на здравствене ризике као и ризике од елементарних непогода и катастрофа, да ојачамо своје ресурсе у погледу добровољног давања крви како би обезбедили здравственом систему у сваком тренутку довољне резерве крви и њених деривата. Настављамо са реализацијом програма Народних кухиња, са дистрибуцијом породичних пакета хране и хигијене и са подршком деце из угрожених средина. Наравно, са великим жаром настављамо да јачамо културу хуманости кроз промоцију хуманитарних вредности које заступа Покрет.

МЕДИЈИ И ХУМАНОСТ

Пише: Сања Јанковић, студент новинарства
- Филозофски факултет Пале, УИС

Све почне једном вијешћу на порталу или апелом на радију или телевизији: „Породици у планинском селу потребан је огријев за зиму“. У том тренутку, медији престају бити само извор информација. Постају најмоћније оружје људскости. Гледајући волонтере Црвеног крста како на леђима носе пакете хране кроз снијег и неповољне услове, у нама се буди она исконска емпатија.

Тај медијски импулс нас покреће да подигнемо слушалицу, уплатимо прилог или и сами постанемо дио ланца солидарности.

У дјетињству смо учили да се добро добрим враћа и да „не сазна љевица шта чини десница“. Времена су се, ипак, прилично промијенила. Хуманитарне акције су постале јавне, што је често и добро, јер подстичу нове генерације да не остану слијепе на туђе невоље. Ипак, тај јавни простор често крије и замку. У дигиталном добу, хуманост се често мјери бројем лајкова. И сама, пратећи разне фондације, приметијем да подијељени садржај понекад само умири моју савјест, надајући се да сам помогла. Али, јесам ли заиста?

Ту се крије разлика између хуманости као спектакла и хуманости као мисије. Док неки медији у трци за сензацијом преносе непроверене информације, нарочито током великих криза и катастрофа, организације попут Црвеног крста користе медије као алат за ширење истине. Њима медијски простор није средство за самопромоцију, већ мост који спаја провјерену потребу са онима који могу да помогну. У тој трци за брзином, лако се заборави да нетачна информација у кризним ситуацијама може нанети више штете него што иједан лајк може донијети користи.

Ријетко се запитамо: имају ли ти људи, а нарочито дјеца у осјетљивом узрасту, право на достојанство и понос док их сажалевамо пред камерама? Права хуманост не мора бити тајна, али би требала бити дискретна. Она не смије да оставља ожигљак на поносу онога ко прима помоћ.

Зато, нека нам медији не служе као средство за потврду сопствене племенитости, већ као пут до оних којима су подршка и љубав најпотребнији. Хуманост се не мјери дигиталним трагом који брзо изблиједи у мору нових објава, већ миром и емпатијом који пружимо нечијем срцу. На крају дана, остаје само питање: помажемо ли да бисмо ми изгледали боље, или да би другима било лакше?

У ФОКУСУ ХУМАНОСТИ

ПОДРШКА ЗА 300 ДОМАЋИНСТАВА КРОЗ ПРОЈЕКАТ
„ЗИМА 2025-2026“

Црвени крст Републике Српске успјешно је реализовао дистрибуцију хуманитарне подршке у оквиру пројекта „Зима 2025–2026“, којим је обухваћено шест локалних заједница у Републици Српској: Власеница, Шековићи, Пале, Рогатица, Фоча и Источна Илиџа.

Активности су спроведене у периоду од 15. до 18. фебруара, а директну помоћ добило је око 300 домаћинстава у стању потребе.

Пројекат вриједан више од 100.000 евра, на нивоу укупно 11 локалних заједница у Босни и Херцеговина имплементира Црвени полумјесец Уједињених Арапских Емирата посредством Друштва Црвеног крста/крижа БиХ, а уз подршку Амбасаде УАЕ у БиХ и Конзулата УАЕ у БиХ, чиме је омогућено да помоћ буде благовремено достављена породицама којима је током зимских мјесеци најпотребнија.

Генерални секретар Црвеног крста Републике Српске Рајко Лазивић рекао је медијима да је ова акција реализована у складу са планираном динамиком и високим организационим стандардима.

„Захваљујући доброј координацији координатора из сједишта ка општинским и градским организацијама ЦКРС, успјели смо да у кратком року обезбидимо подршку за око 300 домаћинстава. Ова помоћ има велики значај за породице које се налазе у стању социјалне потребе, посебно у зимском периоду када су изазови израженији. Искрено захваљујемо Црвеном полумјесецу Уједињених Арапских Емирата и Друштву Црвеног крста/крижа БиХ на указаном повјерењу и прилици да реализујемо ову значајну хуманитарну активност“, нагласио је Лазивић.

Дио хуманитарне подршке огледао се у прехранбеним

пакетима и брашну, одјећи и обући за дјецу и одрасле, а други дио у донацији електричних конвектора и дека за чланове домаћинстава.

Активности су започеле у недјељу, 15. фебруара дистрибуцијом роба у Власеницу и Шековиће, а настављен у уторак, 17. фебруара дистрибуцијом у Палама, Рогатици и Фочи, те 18. фебруара завршене уручењем донације у Источној Илиџи.

Црвени крст Републике Српске наставља са спровођењем активности усмјерених на пружање подршке најугроженијим категоријама становништва, остајући досљедан својој хуманитарној мисији и принципима солидарности и човјечности.

ПРИЧЕ ИЗ НАШЕ СТРУКТУРЕ

ВИШЕ ОД 30 ГОДИНА СЛУЖБЕ ХУМАНОСТИ: ЗОРАН ВЕСЕЛИНОВИЋ ОТИШАО У ПЕНЗИЈУ

Након више од 30 година преданог рада у Градској организацији Црвеног крста Приједор, од чега посљедње 22 године на мјесту секретара, Зоран Веселиновић привео је крају једно значајно поглавље свог професионалног и хуманитарног ангажмана у Црвеном крсту.

Као дугогодишњи активиста, радник и руководилац, али и дугогодишњи члан Републичког одбора Црвеног крста Републике Српске и делегат Скупштине ЦКРС, Веселиновић је оставио препознатљив траг у развоју организације Црвеног крста Републике Српске кроз историју.

На чело Градске организације Црвеног крста Приједор дошао је 2004. године наслиједивши на том мјесту дугогодишњег секретара Младена Зорића. Веселиновић је претходно добро био упознат са радом организације Црвеног крста у Приједору, радећи различите послове у одређеним службама организације.

Како истиче, то је био изазован период, обиљежен посљедицама ратних и поратних дешавања, када је било неопходно уложити значајне напоре у санирање стања и пружање подршке становништву у потреби.

„Посебан изазов за нас одувјек је представљао географски положај Приједора, подручја уз ријеку Сану, између Козаре и Грмеча, које је често изложен поплавама. Управо су поплаве из 2014. године остале упамћене као један од најтежих тренутака у раду организације“, каже Веселиновић у разговору за лист „Хуманост“.

Тада је Градска организација Црвеног крста Приједор, према његовим ријечима, уз подршку чак 350 волонтера, одиграла кључну улогу у пружању помоћи угроженом становништву.

„Та година је показала колико је Црвени крст важан у кризним ситуацијама. Сва помоћ је ишла преко Црвеног крста и транспарентно је подијељена онима којима је била најпотребнија“, наглашава Веселиновић.

Повјерење које је организација тада стекла потврђено је и од

стране локалне заједнице, али и Црвеног крста Републике Српске, међународних партнера и институција.

„Током година, Црвени крст Приједор развио је стабилан систем подршке најугроженијима. Данас организација има између 180 и 200 сталних корисника који редовно добијају хуманитарну помоћ Црвеног крста, а значајну улогу у томе имају и донатори, као и подршка Црвеног крста Републике Српске и локалне заједнице“, наводи Веселиновић.

Значајан сегмент рада организације огледа се и у континуираном раду са младима. Током претходних година, екипе основних и средњих школа са подручја Приједора више пута су се истицале на такмичењима свих нивоа Црвеног крста, посебно у области прве помоћи.

Њихови резултати свједоче о систематичном приступу едукацији и развоју младих волонтера. Поред такмичарских активности, млади су активно учествовали у камповима и едукативним програмима, гдје су стицали драгоцену искуства, унапређивали знања и развијали хуманитарне вриједности.

Веселиновић посебно истиче важност волонтеризма, наглашавајући да интересовање младих не јењава, посебно у ситуацијама катастрофа када је одзив изузетан.

„Ипак, демографски изазови, попут одласка младих, могу у будућности утицати на број волонтера, те је континуирано улагање у развој хуманих вриједности од кључног значаја“, каже Веселиновић.

Као један од значајних искорак у даљем раду, издваја пројекат „Старење и здравље“, који ће се од јуна имплементирати у Приједору посредством ДЦК БиХ и уз подршку Швајцарског Црвеног крста и локалне самоуправе.

„Имплементација овог пројекта, који има за циљ унапређење квалитета живота старијих особа, представља одговор на све израженије потребе становништва, посебно оних који живе сами. Имамо велики број старијих лица чија дјеца живе у иностранству. Овакав вид подршке им је пријектно потребан, а повјерење које ужива Црвени крст даје добру основу да пројекат заживи и буде одржив“, истиче Веселиновић.

Додаје да је све припреме за реализацију овог пројекта и других активности које су пред организацијом у 2026. години је већ пренио свом насљеднику.

Осврћући се на досадашњи рад, Веселиновић изражава задовољство постигнутим, али и наглашава да увијек постоји простор за унапређење, посебно у области јачања ресурса за одговор на природне несреће.

Одласком у пензију, Зоран Веселиновић не крије емоције, али поручује да ће Црвени крст за њега увијек остати више од организације.

„Црвени крст остаје у мом срцу заувјек. Увијек ћу жељети све најбоље овој организацији и људима који настављају овај хуманитарни пут“, поручио је Веселиновић.

Колеги Зорану Веселиновићу желимо све најбоље у пензији и хвала му за све што је учинио за рад и развој Црвеног крста у Републици Српској.

ДОБРОВОЉНО ДАВАЛАШТВО И ХУМАНОСТ КАО ТЕМЕЉ РАДА

Општинска организација Црвеног крста Соколац једна је од активних локалних организација која свој рад темељи на хуманости, солидарности и директној подршци становништву. Кроз бројне активности, од добровољног давалаштва крви до рада са младима и помоћи најугроженијима, ова организација оставља снажан траг у заједници.

Драженко Вукојичић, секретар Црвеног крста у Сокоцу у разговору за лист „Хуманост“ каже да је рад организације усмјерен на промовисање хуманости, солидарности и добровољног давалаштва крви, као и на пружање подршке најугроженијим категоријама становништва.

„Међу најзначајнијим активностима издвајају се редовне акције добровољног давалаштва крви, едукације младих о првој помоћи и хуманости, као и активности поводом обиљежавања традиционалних датума из календара активности ЦКРС. Посебно је наглашена сарадња са школама кроз секције Црвеног крста и едукативне радионице, као и програм братимљења са организацијама Црвеног крста из Србије и другим хуманитарним организацијама у региону“, наводи Вукојичић.

Према његовим ријечима, овакав приступ доприноси јачању међусобне повезаности и размјене искустава између организација Црвеног крста.

“Значајан сегмент рада Црвеног крста у Сокоцу односи се и на програм социјално-хуманитарне дјелатности, односно прикупљање и дистрибуцију пакета са храном, одјећом, обућом и пакетима са личном хигијеном и дезинфекционим средствима за потребе корисника у њиховим домовима, а који се обезбјеђују уз подршку Црвеног крста Републике Српске и других донатора”, наводи Вукојичић.

Када је ријеч о добровољном давалаштву крви, Општинска организација Црвеног крста Соколац сваке године организује четири до пет акција у сарадњи са трансфузиолошком службом Касиндо.

Одзив грађана је, како се наводи, традиционално веома

добар, а у просјеку, по акцији учествује више десетина давалаца. На годишњем нивоу прикупи се у просјеку око 270 доза крви.

“Волонтери представљају један од најважнијих стубова рада организације. Укључени су у све активности – од организације акција, преко едукација из прве помоћи, до дистрибуције помоћи. Посебно се истиче ангажман младих који кроз школске секције стичу знања и развијају осјећај одговорности и солидарности. Значајан допринос раду са младима даје и волонтер Владан Јанковић, који их припрема за рад у екипама и учешће на такмичењима из прве помоћи”, наводи Вукојичић у разговору за лист “Хуманост”.

Сарадња са школама, јавним установама и другим организацијама оцијенена је као веома добра и кључна за успјешну реализацију активности. Посебно се издваја сарадња са образовним институцијама кроз едукације и укључивање младих, као и са Центром за социјални рад и здравственим установама.

“Сарадња са Општинском управом је добра и омогућава несметан рад организације, у складу са могућностима локалне заједнице. Када је ријеч о будућим плановима, приоритет ће бити даљи развој волонтерског програма, омасовљење добровољног давалаштва крви и јачање квалитета социјално-хуманитарних активности. Посебан акценат биће на укључивању младих кроз едукације и практичан рад, као и на наставку сарадње са свим релевантним институцијама и организацијама”, истиче Вукојичић.

У Црвеном крсту Соколац истичу да ће и у наредном периоду наставити да граде друштво засновано на хуманости, солидарности и међусобној подршци, остајући вјерни својој мисији – да увијек буду на страни оних којима је помоћ најпотребнија.

ХУМАНОСТ КАО ПОЗИВ: ВИШЕ ОД ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ УЗ НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Славица Рајић је секретар Општинске организације Црвеног крста Осмаци већ више од три деценије. Њен рад обухвата период рата, послеријатне активности на санирању посљедица изазваних ратним дејствима и данашњи период активности у овој малој локалној заједници на регији Бинач. У сваком тренутку, како каже, њеног рада у Црвеном крсту фокус је био – хуманост и помоћ људима који највише требају подршку.

Славица се присјећа почетка и свог доласка у организацију Црвеног крста, тада у Калесији, гдје је радни однос засновала у јануару 1993. године.

“Тада ме позвао председник општине Српска Калесија (данашња општина Осмаци) и рекао да им је потребан радник у магацину Црвеног крста. Након тог разговора, одмах сам почела да радим. Рад у пограничној општини, свакодневно изложеној ратним дејствима, био је изузетно тежак”, присјећа се Славица у разговору за лист “Хуманост”.

Током рата, велика фреквенција избјеглих и расељених породица стизала је на територију општине, углавном са подручја данашњег Тузланског кантона у ФБиХ, али и цијеле БиХ.

„Свакодневно смо прихватили породице, смјештали их у доступне стамбене објекте, обезбјеђивали кревете, ћебад, одјећу, храну, средства за хигијену и све оно што је у том тренутку било могуће. Најтеже је било слушати њихове тужне приче и настојати како пружити ријеч утјехе, улисти сигурност да могу да се ослоне на нас, на Црвени крст и локалну заједницу“, наводи Славица.

Како каже, “радно вријеме није постојало”. Понекад је било потребно радити и ноћу, те додаје:

“Дешавало се да долазимо у Црвени крст и у три ујутро, да прихватимо и нахранимо новопристигле избјеглице и расељена лица. Велике количине хуманитарне помоћи стизале су у четири велика магацина, а наш задатак је био да све то запримимо и свакодневно дијелимо угроженом становништву”.

Почетком 1994. године Славица Рајић је именована за секретара организације Црвеног крста, а технички задатак је подразумевао организовање пријема и дистрибуције робе уз тимски рад.

“Током ратног периода, успјели смо да пошаљемо већу

групу дјеце у Грчку на вишедневни боравак у другим породицама. То је био велики изазов, али и радост јер су та дјеца бар на кратко добила могућност да се играју и живе у миру”, истиче Славица.

По завршетку ратних дејстава, донатори су се постепено повлачили, а проблеми у малој општини какви су Осмаци су засигурно остали.

“Морали смо да тражимо нове начине како да обезбидимо помоћ за најугроженије. Захваљујући Црвеном крсту Републике Српске и сарадњи са разним удружењима и донаторима, успијевали смо да реализујемо боравке дјеце у Холандији, Хрватској, бесплатне школе у Котору, обуке за фризере и набавку опреме за салоне”, наводи Славица.

Према њеним ријечима, Црвени крст у Осмацима реализовао је бројне пројекте у сарадњи са Министарством здравља и социјалне заштите Републике Српске, Италијанским Црвеним крстом и Швајцарским Црвеним крстом.

“Ти пројекти су обухватили опремање стамбених простора, купатила, набавку намјештаја, те новчану и кућну помоћ. Данас

је рад лакши јер све може да се планира, али тај ратни период остаје дубоко у мени – учио ме хуманости, стрпљењу и жељи да помогнем другима”, истиче Славица.

Тренутно у Осмацима има око 30 породица у стању социјалне потребе и око 50 које повремено требају помоћ Црвеног крста.

“Рад у малој средини има предности – сви се познајемо и знамо потребе једни других, али и мане – нема развијене привреде и великих тржних центара. Сарадња са општином и локалним структурама је добра, а на волонтере можемо увијек рачунати”, каже Славица и младима поручује за крај:

„Прије свега будите добри људи. Кроз доброту долази и хуманост, емпатија и спремност да одговорите на све изазове ових бурних времена.“

ТРАГОМ ХУМАНОСТИ

ЖАРКО СУБОТИЋ: ХУМАНИТАРАЦ КОЈИ УВИЈЕК МИСЛИ НА ДРУГЕ

У времену када се често говори о брзини живота и удаљавању људи једних од других, прича Жарка Суботића, волонтера Градске организације Црвеног крста Прњавор, враћа вјеру у истинске вриједности солидарности и човјечности.

Рођен 1953. године, Жарко је свој волонтерски пут започео још давне 1970. године, када је постао активан члан Црвеног крста. Од тада па до данас, његов ангажман није јењавао – напротив, временом је постајао све снажнији и значајнији за заједницу у којој дјелује. Заједно са другим волонтерима и уз подршку ГОЦК Прњавор, помогао је у формирању пет група активног здравог старења у оквиру пројекта “Старење и здравље”. Ове групе данас представљају важан ослонац за старије грађане Прњавора, те окупљају значајан број чланова старије животне популације.

Управо кроз овај програм створени су услови за квалитетнији и активнији живот старијих особа, али и простор за њихово дружење, подршку и међусобно повезивање.

“Опремили смо и реновирали просторије мјесне заједнице Доњи Вијачани, које су нам дате на кориштење за потребе овог пројекта. Захваљујући подршци Швајцарског Црвеног крста, те просторије су реновиране и опремљене, чиме су створени квалитетни услови за рад и окупљање чланова Активног здравог старења”, истиче Суботић у разговору за лист “Хуманост”.

Управо ту се данас одвијају бројне активности – од дружења, друштвених игара, до заједничких оброка, који за многе значе много више од обичног окупљања.

Ипак, највећа вриједност Жарковог волонтерског рада није у организацији активности, већ у непосредном контакту са људима.

“Редовно обилазим старе, немоћне и усамљене, носимо им помоћ, али и оно што је често најпотребније – ријеч подршке. У тим посјетама понекад је довољно само доћи, јавити се и показати да неко мисли на њих”, истиче Жарко.

Посебно га је обилежило искуство са једним слијепим човјеком којег редовно обилази. Данас је довољно да му се јави, а он га одмах препозна по гласу. За тог човјека, каже Жарко, највећа утјеха није материјална помоћ, већ сама чињеница да неко долази, да он није заборављен.

“Управо у таквим тренуцима, Црвени крст добија своје право значење – као организација која доноси наду тамо гдје је она најпотребнија”, додаје Жарко.

Активи здравог старења, у којима Жарко активно учествује, данас окупљају велики број пензионера. Организују се дружења, сусрети и заједничке активности, а посебну тежину има чињеница да и људи у позним годинама, па чак и са 85 година, долазе да буду дио те заједнице. За њих је то прилика да се осјете прихваћено, да нису сами и да неко брине о њима.

“Волонтерски рад ми доноси личну срећу и испуњење. Помоћ другима за мене није обавеза, већ потреба и утјеха. Док год могу да се крећем, остаћу дио ове, за мене посебне организације. Црвени крст има огроман значај у друштву, посебно за оне који живе у тешким условима и којима је свака подршка драгоцјена”, каже Суботић.

Захвалност не крије ни према партнерима који су помогли рад на терену, посебно у области њега и помоћи најугроженијима, гдје је подршка била од пресудног значаја за квалитет услуга које волонтери пружају.

На крају, његова порука младима је једноставна, али снажна – волонтеризам је пут који обогаћује: не губи се ништа, а добија много.

“Што више помажемо другима то ће и нама једног дана бити враћено. Зато младе често укључујемо у теренске посјете, желећи да им покажемо да је суштина волонтирања у човјеку и у односу који градимо једни према другима”, истиче Жарко.

Жарко Суботић није човјек великих ријечи, али је човјек великих дјела. Његова прича је подсјетник да хуманост није идеја – већ свакодневна пракса.

БРИГА О ЗДРАВЉУ

ЗДРАВСТВЕНО ПРОСВЈЕЂИВАЊЕ: ВОЛОНТЕРИ ПОКРЕТАЧИ ПРОМЈЕНА

Здравствено просвједивање у области програма здравствене дјелатности већ годинама представља један од најважнијих сегмената рада Црвеног крста Републике Српске, а управо кроз ангажман младих волонтера у општинским и градским организацијама, ова област добија свој пуни значај на терену.

Волонтери из неколико посебно активних организација Црвеног крста у овој области рада, са којима смо разговарали, у претходном периоду активно су реализовали едукације, радионице и предавања, те смо на основу њиховог искуства жељели да сагледамо како здравствено просвједивање заиста изгледа у пракси – међу младима, у учионицама и у свакодневном животу заједнице.

Волонтер и републички инструктор Исхак Смајловић из Општинске организације Црвеног крста Котор Варош у разговору за лист “Хуманост” говори о здравственом просвједивању као о одговорној и значајној активности, која омогућава директан контакт са младима.

Кроз предавања и радионице, како истиче, волонтери имају прилику да младима приближе теме о којима се често недovolно говори или се не обрађују на прави начин.

“Управо зато се у раду користе презентације, квизови и интерактивни приступи, како би садржај био што ближи младима и лакше прихватљив. Посебан акценат ставља се на теме као што су ХИВ/АИДС и туберкулоза, али и на све друге сегменте здравственог просвједивања који доприносе развоју свијести и осјећају прихваћености међу младима”, каже Исхак.

За њега, овај рад је имао и лични значај – проширио је његово разумијевање здравља као јединства физичког и психичког благостања.

Слична искуства долазе и из Градске организације Црвеног крста Градишка, гдје волонтер и сертификовани републички инструктор здравственог просвједивања Јанко Ђулум ову област види као једну од најсвеобухватнијих области рада.

“Кроз едукације у основним и средњим школама, посебно на тему репродуктивног здравља, млади добијају прилику да стекну знања која су им често неопходна, али не и довољно доступна”, каже Јанко.

Он наглашава да ова област обухвата и прву помоћ, као и добровољно давалаштво крви, што је чини једним од најхуманијих облика дјеловања.

“Истовремено, волонтеризам утиче и на саме волонтере – доприноси њиховом менталном и физичком здрављу и јача осјећај солидарности у заједници”, додаје Јанко.

У Градској организацији Црвеног крста Добој, волонтер Маја Хаџиавдић посебно истиче значај отвореног разговора о здрављу.

“У садашње вријеме када су многе теме и даље обавијене предрасудама, здравствено просвједивање постаје алат за њихово разбијање. Кроз прилагођен приступ различитим узрастима – од креативних метода рада са дјецом до дискусија и презентација са младима – волонтери успијевају да створе сигуран простор за учење и размјену искустава”, сматра Хаџиавдић.

Према њеним ријечима, посебну вриједност има вршњачка едукација, јер млади најлакше прихватају савјете од својих вршњака, што омогућава искрен разговор о стварним проблемима.

За Мају, овај рад није само едукација других, већ и континуирани лични развој и одговорност према заједници.

И у Општинској организацији Црвеног крста Пале здравствено просвједивање заузима важно мјесто.

Волонтер и републички инструктор здравственог просвједивања Ања Крсмановић наглашава да је превенција кључни елемент бриге о заједници, те да је управо рад са младима најдјелотворнији у периоду када се формирају животни ставови.

“Комбинација интерактивних игара, дебата и примјера из свакодневног живота показала се као најефикаснији начин преношења знања. Као посебно актуелне теме издвајају се болести зависности, полно преносиве болести, али и развој здравих животних навика, које су основ дугорочног очувања здравља”, каже Крсмановићева.

Оно што повезује све ове приче јесте јасна порука – здравствено просвједивање није само едукација, већ процес изградње свјесније и одговорније заједнице. Кроз свој рад, волонтери Црвеног крста Републике Српске не само да преносе знање, већ граде повјерење, подстичу емпатију и охрабрују младе да преузму бригу о сопственом здрављу.

Управо у томе лежи његова највећа вриједност – у малим, али значајним промјенама које временом граде здравље и хуманије друштво.

ВОЛОНТЕРИ ПИШУ ЦРВЕНОМ КРСТУ

„Хуманост није само ријеч, него дјело“

Пише: Слађана Јањић,
волонтер ООЦК Гацко

Моје путовање са Црвеним крстом почело је као учешће на такмичењу „Покрет Црвеног крста“, гдје сам била такмичарка. Тада нисам ни слутила да ће тај први корак постати почетак једног важног дијела мог живота. Кроз то искуство први пут сам осјетила снагу тимског рада, одговорност коју носи помагање другима и понос што сам дио организације која стоји уз људе када им је најтеже.

Након тог такмичења наставила сам свој пут у Црвеном крсту и учествовала на такмичењима из пружања прве помоћи. Свако ново учење, свака вјежба и свака симулација били су изазов, али кроз све те активности стекла сам нова знања, али и развила осјећај одговорности и хуманости. Истовремено сам се укључивала у разне акције Црвеног крста и у обиљежавању важних датума, гдје сам имала прилику да осјетим прави дух волонтирања и заједништва. Посебно ми је значајно што сам имала прилику да своје знање из прве помоћи преносим на другу дјецу, да их обучавам и припремам за такмичења. Такође, имала сам улогу да водим млађе учеснике на такмичењу „Покрет Црвеног крста“, што је за мене било велико повјерење и част. Кроз све ове активности научила сам да хуманост није само ријеч, већ дјело. Црвени крст ме је научио стрпљењу, емпатији и одговорности, али и томе колико једна мала подршка може значити некоме у правом тренутку. Ово волонтерско искуство ме је обликовало као особу и показало ми да желим да и даље будем дио приче која помаже, повезује и доноси наду.

„Црвени крст одлична прилика за развој вјештина и ширење знања“

Пише: Фарах Девеџић,
волонтер ГОЦК Добој

Као волонтер у Црвеном крсту Добој учествовала сам у разним активностима. Неке од њих су мјерење шећера у крви и крвног притиска, прикупљање прехранбених и хигијенских артикала у маркетима, као и паковање и подјела пакета корисницима на терену. Учествовала сам у радионицама са дјецом на разне теме, у „Каравану безбједности“, као и у раду штанда на Сајму дјечије радости. Такође сам учествовала у акцијама добровољног давања крви, посјетама вртићима поводом Недјеље дјетета и Међународног дана дјетета, шминкању за показне вјежбе, као члан екипе прве помоћи на показној вјежби, те у одржавању предавања из прве помоћи у основним школама. Одржала сам и предавања на тему туберкулозе у школама, као и радила за штандом на Каравану безбједности и током показних вјежби. Све ове активности су нешто што посебно волим да радим и драго ми је што имам прилику да кроз ангажман у Црвеном крсту унаприједим своје знање и вјештине из различитих области

„Поносна сам што сам дио Црвеног крста“

Пише: Кристина Пеленџић,
волонтер ООЦК Котор Варош

Своје волонтерско искуство у Црвеном крсту Котор Варош започела сам још у осмом разреду основне школе. Од првог тренутка осјећала сам жељу да будем дио заједнице која помаже другима и шири вриједности хуманости,

солидарности и емпатије. Већ тада сам схватила да и мали допринос може некоме значити много, и да волонтирање не значи само помагање другима, већ и лични раст и учење. Током година волонтирања учествовала сам у различитим активностима Црвеног крста. Била сам укључена у акције добровољног давања крви, гдје сам имала прилику видјети колико је важно да заједница буде свјесна потребе да помогне људима у хитним ситуацијама. То искуство ми је показало да волонтирање није само помагање, већ стицање практичних вјештина које могу бити од велике важности. Научила сам стрпљењу, одговорности и важности емпатије. Поносна сам што сам дио Црвеног крста Котор Варош и надам се да ћу и убудуће доприносити хуманим мисијама ове организације, јер вјерујем да помагање није само чин, већ начин живота.

„Волим вријеме проведено у Црвеном крсту“

Пише: Ксенија Шврака,
волонтер ГОЦК Градишка

Први пут кад сам обукла мајицу Црвеног крста осјетила сам неки посебан осјећај. Нисам ни помишљала да ће волонтирање постати толико важан дио мог живота. У почетку сам мислила да ће то бити само помагање старијима или подјела пакета, али врло брзо сам схватила да је то много више - то је осјећај заједништва, подршке и бриге о другима. Највише волим дане када помажемо старијим људима и носимо им хуманитарне пакете. Такође, волим и када проводимо вријеме заједно и дружимо се, идемо на кампове на којима, поред тога што учимо, склапамо нова пријатељства. Помажемо дјецу која имају проблема у развоју и трудимо се да им што више уљепшамо бар тај дан који проводимо с њима. Наравно, има и тежих дана. Кад обилазимо породице које тешко живе или када се сусретнемо са нечијим страхом. Али баш тада схватим колико је важно бити ту. Никада није потребна велика акција - довољно је саслушати некога, понудити помоћ или једноставно показати да нису сами.

„Учешће на кампу у Ријечанима животно искуство“

Пише: Јана Крстановић,
волонтер ООЦК Пале

Црвени крст је један веома лијеп дио мог живота, још од раног дјетињства. Гледајући маму и сестре како се, из дана у дан, све више проналазе у активностима Црвеног крста, знала сам да ћу и ја кренути истим тим путем. Заједно са њима сам и почела своју причу, прикључивши се секцији Црвеног крста у мојој основној школи. Оно што је почело као школска секција, убрзо је прерасло у активни рад у општинској организацији, гдје сам спознала праву суштину волонтирања. Од различитих активности које као организација реализујемо, издвојила бих моју љубав према првој помоћи. Такмичења из прве помоћи су за мене посебан доживљај. Ту сам научила да прва помоћ није само вјештина, већ начин да некоме будеш нада у најтежем тренутку. Поред прве помоћи, имала сам прилику учествовати на кампу Црвеног крста у Ријечанима, и то ми је једно неизбрисиво сјећање које радо дијелим са пријатељима и волонтерима моје организације. Сва та искуства донијела су ми нераскидива пријатељства и знање о хуманитарним вриједностима, што је, на крају дана, оно што је заиста важно. Црвени крст ме научио емпатији, одговорности и томе колико наше мало некоме може значити све. Ту љубав ћу његовати и даље, јер радост помагања заувјек остаје дио мене.

„Волонтирање ми представља велико задовољство“

Пише: Марија Гојковић,
волонтер ООЦК Рогатица

Волонтирам у Црвеном крсту од шестог разреда основне школе, када сам се учланила у секцију прве помоћи. Током свог волонтерског рада учествовала сам на бројним такмичењима Црвеног крста, као и на кампу Црвеног крста Републике Српске 2024. године.

Кроз ове активности стекла сам нова знања и драгоцену искуства те упознала много добрих људи. И данас остајем активан члан Црвеног крста и с великим задовољством проводим своје слободно вријеме волонтирајући, јер знам да на тај начин помажем другима и допринесим заједници.

„Прва помоћ инспирација да изаберам медицину“

Пише: Катарина Тошић,
волонтер ООЦК Соколац

Члан и волонтер Црвеног крста у Сокоцу сам већ пет година. У Црвеном крсту учим како да помажем другима, било кроз прву помоћ, тако и кроз остале хуманитарне активности. Оно што овај позив чини посебним јесте хуманост, солидарност и жеља да свијет учинимо бољим мјестом. Похађам други разред опште гимназије у

Сокоцу и након што завршим школу план ми је да упишем медицину и да кроз своју будућу професију наставим помагати људима. Знања стечена у области прве помоћи у мени су пробудила жељу да одредим свој будући професионални позив. Бити дио Црвеног крста значи бити спреман да помогнеш када је најпотребније и да покажеш да мале ствари чине велику разлику

„Црвени крст је дио мог живота“

Пише: Дијана Новарлић,
волонтер ГОЦК Добој

Током читаве године Црвени крст је испуњавао мој свакодневни живот. Свака активност у којој сам учествовала испуњавала је моје срце и давала ми вјетар у леђа. Учествовала сам у организацији акција добровољног давања крви, одржала велики број предавања на тему прве помоћи у основним и средњим школама, као и за друге волонтере Црвеног крста. Такође сам прикупљала, паковала и вршила подјелу прехранбених и хигијенских пакета, одржала неколико предавања на тему добровољног давалаштва крви, учествовала у организацији градских такмичења која спроводи Црвени крст, обиљежавала разне календарске датуме, као и учествовала у бројним другим активностима. Црвени крст је дио мог живот, организација на чије акције се радо одазивам и мјесто у којем волим да проводим слободно вријеме. Позивам све своје вршњаке, млађе и старије да нам се прикључе да заједно ширимо нашу породицу хуманости.

ПРИЧЕ ИЗ НАШЕ СТРУКТУРЕ

ЛУЛИЋ: ОПРЕДИЈЕЉЕНИ ЗА КОНТИНУИРАН РАЗВОЈ ЦРВЕНОГ КРСТА КНЕЖЕВО

Рад и улога Општинске организације Црвеног крста Кнежево у протеклих неколико година биљеже значајан напредак, истиче секретар Милан Лулић у разговору за лист „Хуманост“, наглашавајући да је овај развој вођен принципима хуманости, солидарности и несебичног служења заједници.

Посебан акценат, према Лулићевим ријечима, стављен је на јачање сарадње са кључним локалним институцијама, прије свега Домом здравља Кнежево, основном школом и Средњошколским центром, што је омогућило реализацију бројних активности усмјерених на унапређење услова рада и јачање капацитета организације.

У том процесу значајна пажња посвећена је развоју школских секција Црвеног крста, формирању екипа прве помоћи у основним и средњим школама, које су оствариле запажене резултате на регионалним такмичењима, као и успостављању континуираних екипа учесника такмичења из познавања Покрета Црвеног крста и квиза „Мисли мине“.

Посебну вриједност, како наводи Лулић, представља развој волонтеризма и активно учешће младих на камповима подмлатка и омладине Црвеног крста Републике Српске у Ријечанима код Модриче, који не само да оснажују младе, већ и израђују будуће носиоце хуманитарних активности.

На пољу здравствене дјелатности, додаје Лулић, организација је посвећено радила на унапређењу програма добровољног давалаштва крви, као једног од најплеменитијих облика хуманости, кроз реализацију више успјешних акција у протеклом периоду.

Истовремено, у сарадњи са Црвеним крстом Републике Српске, пружана је континуирана подршка најугроженијим суграђанима, кроз дистрибуцију основних животних намирница, одјеће, обуће и бијеле технике, потврђујући улогу Црвеног крста као сонца заједнице у временима потребе.

Млади заузимају посебно мјесто у раду организације, те се

кроз ангажман у школама и учешћем у различитим активностима настоји подстаћи њихова солидарност, одговорност и спремност да помогну другима.

Ипак, изазови попут недостатка финансијских средстава, наслијеђених дугова и ограничених просторних капацитета остају присутни. Упркос томе, Општинска организација Црвеног крста Кнежево остаје опредељена да, у духу својих принципа, настави да јача своје капацитете, омасовљује акције добровољног давалаштва крви и додатно укључује младе, уз континуирану сарадњу са локалном самоуправом и партнерским институцијама, која представља темељ стабилног и одрживог хуманитарног дјеловања.

МЛАДИ И ХУМАНОСТ У ФОКУСУ ЦРВЕНОГ КРСТА У БАЊОЈ ЛУЦИ

Градска организација Црвеног крста Бањалука током прошле 2025. године реализовала је бројне активности усмјерене на пружање хуманитарне помоћи становништву у стању социјалне потребе, али и на развој волонтеризма и рад са младима. О резултатима рада и плановима за 137. број листа "Хуманост" говорила је секретар организације Жељкица Илић.

Како истиче Илићева, основни циљ рада организације јесте да се обезбиједи адекватан хуманитарни одговор за појединце и породице које се налазе у тешкој социјалној ситуацији.

„Градска организација Црвеног крста Бањалука током године реализује бројне активности којима првенствено желимо осигурати хуманитарни одговор за потребе појединаца и породица у стању социјалне потребе. Истовремено, много пажње посвећујемо пријему нових чланова и раду са младима, јер управо у њима видимо снагу и будућност наше организације“, нагласила је Илићева.

Једна од најзначајнијих активности односи се на промоцију добровољног давалаштва крви. Током прошле године организоване су двије акције са ученицима завршних разреда средњих школа.

„На акције се пријавило 1.228 ученика, а крв је дало њих 564. Поред тога, са активом добровољних давалаца крви који дјелује при нашој организацији прикупљено је још 188 доза крви“, истакла је Илићева.

Значајни резултати остварени су и у области социјално-хуманитарне дјелатности. Посредством Црвеног крста Репу-

блике Српске и донације Владе Републике Српске, подијељено је 15.000 килограма брашна.

„Поред тога, путем мјесних организација Црвеног крста из различитих донација подијелили смо 1.188 пакета хране и хигијенских производа, као и 632 пакета одјеће и обуће. У акцији солидарности учествовала је 21 школска организација, а том приликом прикупили смо и подијелили 400 прехранбених пакета“, појаснила је Илићева.

Посебно важан сегмент рада представља Народна кухиња, чији рад финансира Град Бањалука, а кориснике одређује Центар за социјални рад.

„Народна кухиња шест дана у седмици припрема 440 топлих оброка. У прошлој години подијељено је 14.560 топлих оброка и 47.520 комада хљеба. За празнике смо нашим корисницима обезбиједили и додатну подршку – подијељено је 2.200 додатних оброка и 880 пакета хране“, навела је она.

Илићева истиче да је један од најактивнијих сегмената рада организације омладински клуб.

„Са поносом могу рећи да је Клуб младих Црвеног крста Бањалука задржао континуитет најактивнијег сегмента наше организације. Чланови клуба учествовали су у свим нашим активностима и њиховом заслугом оне су успјешно реализоване. Млади су темељ наше организације и увијек су спремни да помогну када је то потребно“, истакла је она.

Традиционално је одржан и камп на Бардачи, који има за циљ едукацију и укључивање нових волонтера.

„Прошле године окупили смо 45 младих волонтера, углавном нових чланова, који су кроз шест курсних цјелина имали прилику да стекну нова знања и постану активни волонтери наше организације. Предавања су држали инструктори Црвеног крста Бањалука, а на кампу су одржана и додатна предавања из репродуктивног здравља, добровољног давалаштва крви и историјата покрета Црвеног крста“, рекла је Илићева.

Она је нагласила да је добра сарадња са локалном заједницом од пресудног значаја за реализацију свих активности.

„Сарадња са Градом Бањалука је од изузетне важности, као и са другим институцијама и партнерским организацијама. Све наше програмске активности финансира Град Бањалука, што је предуслов да их реализујемо у складу са нашим планом и програмом рада“, истакла је Илићева.

Говорећи о плановима за 2026. годину, она је нагласила да ће приоритет и даље бити усмјерен на помоћ најугроженијем становништву.

„Наши приоритети биће усмјерени на обезбјеђивање и пружање хуманитарне помоћи становништву у стању социјалне потребе, кроз организовање сабирних акција и друге видове подршке. Истовремено ћемо наставити са континуираном промоцијом добровољног давалаштва крви, како бисмо подigli свијест о култури давалаштва и обезбиједили довољне количине сигурне крви за несметан рад здравствених установа“, поручила је Илићева.

Она додаје да ће у раду са подмлатком и омладином посебан нагласак бити на укључивању нових чланова.

„Кроз различите активности наставићемо да васпитавамо и мотивишемо дјецу и младе у духу хуманизма, толеранције и узајамне солидарности“, закључила је секретар Градске организације Црвеног крста Бањалука Жељкица Илић.

ПОСЕБНА ПАЖЊА ПРОЈЕКТУ „СТАРЕЊЕ И ЗДРАВЉЕ“ У ИСТОЧНОМ НОВОМ САРАЈЕВУ

Општинска организација Црвеног крста Источно Ново Сарајево годинама је један од важних носилаца хуманитарних активности на подручју ове општине. Кроз различите програме и пројекте, од социјалне заштите до рада са младима, ова организација настоји да одговори на потребе локалне заједнице. О актуелним активностима, плановима и новим проје-

ктима разговарали смо са секретаром организације, Миланом Ристовићем.

Како истиче Ристовић, један од основних задатака организације јесте континуирана брига о најугроженијим суграђанима.

„Наша организација континуирано спроводи активности

усмјерене на социјално-хуманитарну заштиту угроженог становништва наше општине. Традиционално, поводом божићних и васкршњих празника обезбјеђујемо и дистрибуирамо пакете са основним животним намирницама и хигијенским средствима најугроженијим категоријама. Поред ових редовних акција, током цијеле године интервенишемо и помажемо појединцима и породицама које се нађу у стању акутне социјалне потребе“, наводи Ристовић.

Поред социјалних активности, значајан дио рада посвећен је и младима, као и промоцији добровољног давалаштва крви.

„Редовно упућујемо наше активисте на кампове за младак и омладину, а активно учествујемо и на такмичењима о познавању покрета Црвеног крста и упозоравању на опасност од мина. Рад са младима нам је изузетно важан, јер управо кроз њих градимо будућу мрежу волонтера и хуманиста“, истиче он.

Посебну пажњу у наредном периоду организација ће посветити новом пројекту „Старење и здравље“, чији почетак реализације је планиран за јун 2026. године.

„На подручју наше општине живи значајан број старих и изнемоглих лица, често без адекватне породичне бриге, јер су им сродници у иностранству. Управо због тога овај програм нам је од апсолутног приоритета. Наш циљ је да кроз теренске посјете овим лицима пружимо конкретну помоћ, али и пријеко потребну социјалну интеракцију и подршку коју сами себи не могу обезбиједити“, објашњава Ристовић.

Он наглашава да реализација свих активности не би била могућа без добре сарадње са локалном заједницом и институцијама.

„Све ове активности не би биле могуће без изузетне и континуиране сарадње са општинском управом. Општина нам пружа кључну подршку у набавци артикала за социјалне пакете, а редовно обезбјеђује и средства за плате запослених. Такође, општинска управа је препознала важност пројекта ‘Старење и здравље’ и учествоваће у његовом суфинансирању, заједно са Швајцарским Црвеним крстом“, додаје он.

Уз подршку здравствених установа и других локалних институција, како закључује Ристовић, мрежа дјеловања Црвеног крста у Источном Новом Сарајеву остаје стабилна и ефикасна, са јасним циљем – да помогне онима којима је помоћ најпотребнија.

ООЦК РИБНИК: ПОДРШКА ГРАЂАНИМА У ПОТРЕБИ

Општинска организација Црвеног крста Рибник дјелује на подручју изразито неразвијене општине, на територији коју оперативно покрива Координациони одбор Црвеног крста Мркоњић Град, а тренутни секретар ове организације је Саво Пераћ.

Пераћ у разговору за лист “Хуманост” каже да Црвени крст у Рибнику своје активности и задатке реализује у складу са јавним законским овлашћењима Црвеног крста Републике Српске поштујући све прописане процедуре и правилнике, те са јасним циљем – пружити помоћ онима којима је најпотребнија и бити стална подршка локалној заједници.

“Током 2025. године, значајан дио активности реализован је на терену уз ангажман волонтера и чланова ООЦК Рибник. У оквиру социјално-хуманитарних активности извршена је дистрибуција хуманитарне помоћи коју нам је обезбиједио Црвени крст Републике Српске, и то кроз подјелу скоро четири тоне брашна, више од 20 пакета прехранбених намирница, 150 килограма соли, 150 килограма шећера и 150 литара уља“, истиче Пераћ.

Поред тога, у сарадњи са Координационим одбором Црвеног крста Мркоњић Град, ООЦК Рибник је обезбиједила и на терену ка корисницима дистрибуисала пакете са одјећом и обућом.

Иако на територији мале општине, Црвени крст Рибник настоји да активно учествује и у обиљежавању значајних датума из календара Црвеног крста Републике Српске.

“У оквиру обиљежавања Недјеље Црвеног крста и Недјеље борбе против туберкулозе учествујемо у информативним и едукативним активностима, те кроз продају грађанских маркица обезбјеђујемо додатна средства за куповину хуманитарних роба и пружање помоћи нашим суграђанима“, каже Пераћ и додаје да је Црвени крст Рибник организација доступна грађанима 24 часа дневно.

“Иако имамо скромне ресурсе, настојим бити доступан свим својим суграђанима у стању потребе и ван дефинисаног радног времена. Сви којима је помоћ потребна могу се обратити Црвеном крсту, који, у зависности од ситуације, сарађује са другим релевантним институцијама – Општинском управом, Домом здравља, Центром за социјални рад, Ватрогасним

друштвом и другим службама“, наводи Пераћ.

Ипак, специфичности општине Рибник, као брдско-планинског и разуђеног подручја, представљају одређен изазов. Недостатак службеног возила додатно, како каже Пераћ, отежава брзу реакцију на терену и приступ удаљеним корисницима.

Сарадња са Општинском управом оцијењена је као добра, уз међусобно разумијевање и подршку у складу са могућностима једне неразвијене локалне заједнице.

“У наредном периоду, Општинска организација Црвеног крста Рибник наставиће да реализује своје циљеве кроз програме социо-хуманитарне дјелатности, рад са подмлатком и омладином, обиљежавање значајних датума, као и кроз сарадњу са невладиним организацијама и локалним институцијама“, каже Пераћ у разговору за лист “Хуманост”.

Својим радом, Црвени крст Рибник остаје посвећен основној мисији – да буде ослонац заједници и подршка онима којима је помоћ најпотребнија.

ВОЛОНТЕРИ ПИШУ ЦРВЕНОМ КРСТУ

„Црвени крст је наша велика породица“
Пише: **Милена Станић**,
волонтер ГОЦК Добој

Као волонтер у Градској организацији Црвеног крста Добој учествовала сам у разним активностима, попут активности здравственог просвјетивања, промоције групе активног здравог старења, продаја доплатних маркица Црвеног крста и социјално-хуманитарне активности.

Учествовала сам у подјели „бејби“ пакета за новорођенчад у породилиштима поводом Недјеље Црвеног крста, у акцијама добровољног давања крви, као и у показним вјежбама из прве помоћи. Такође сам одржавала предавања ученицима средњих школа поводом Недјеље борбе против туберкулозе, о Црвеном крсту и другим значајним датумима. Учествовала сам у догађају „Караван безбједности“, као и на показној вјежби поводом обиљежавања Међународног дана смањења ризика од катастрофа под називом „Одговор заједнице на катастрофе – Добој 2025“. Била сам учесник и показне вјежбе коју је организовао Спасилачки тим Добој у оквиру пројекта „Повезани кроз солидарност“. Све у свему, Црвени крст је једна велика породица која окупља нас волонтере и пружа нам бројне могућности да напредујемо на личном плану и пољу едукације и усавршавања.

„Волонтирање је мој избор и знам да је исправан“
Пише: **Марија Кљаић**,
волонтер ГОЦК Градишка

Моја волонтерска прича почела је још у основној школи, прије шест година, када сам била дио екипе прве помоћи. Тада сам схватила да знање прве помоћи није само учење, него нешто што једног дана може спасити нечији живот. Чим сам кренула у средњу школу, постала сам волонтер ГОЦК Градишка и то је оно што сам жељела и сваки дан проведен волонтирајући ме испуњава. Поред прве помоћи учествујем у многим хуманитарним акцијама. Обилазимо старије и усамљене особе, носимо им пакете помоћи, разговарамо са њима и настојимо да учинимо њихове дане барем мало љепшим за живот. У њиховим очима видим захвалност и срећу која се ничим не може купити, а у мени буде осјећај који ријечима не могу описати већ се то једноставно мора доживјети. Прошле године сам била на кампу Црвеног крста у Ријечанима. Нисам знала шта ме тамо очекује, а најтужније је било када смо се морали вратити, јер смо се тада највише повезали и стекли пријатељства. Сада једва чекам опет да их видим и да причамо као да се знамо годинама. Волонтирање је мој избор и знам да сам на правом путу, и баш зато бих вољела да и ти кренеш путем хуманости и стекнеш пријатељства и искуства за цијели живот.

„Волонтирање ме инспирише и мотивише да радим на себи“
Пише: **Жељана Буха**,
волонтер ООЦК Калиновић

Постала сам волонтер јер сам жељела да своје слободно вријеме искористим на смислен и користан начин, али и да дам допринос заједници у којој живим. Сматрам да свако од нас може,

макар малим дјелима, допринијети позитивним промјенама, а волонтирање ми је омогућило управо то – да будем дио нечега већег и значајнијег. Кроз волонтерски рад схватила сам колико је важно помагати другима, бити подршка онима којима је потребна и показати емпатију и разумијевање. Волонтирање ми је донијело прилику да упознам велики број људи, различитих година, интересовања и животних искустава. Сваки сусрет носи нову причу и нову лекцију, а кроз разговор и заједнички рад учим да поштујем различитости и да развијам толеранцију. Посебно ми се допада осјећај заједништва и тимског духа, јер се кроз сарадњу лакше савладавају изазови и постижу циљеви. Рад у тиму ме научио бољој комуникацији, одговорности и организацији, али и стрпљењу и разумијевању. Осим што помажем другима, волонтирање је имало велики утицај и на мој лични развој. Постала сам сигурнија у себе, отворенија за нова искуства и спремнија да преузем иницијативу. Волонтирање ме инспирише и мотивише да наставим да радим на себи и да будем активан и одговоран члан друштва.

„Црвени крст је мјесто љубави, добротe и искрених намјера“
Пише: **Дуња Атагић**,
волонтер ООЦК Челинац

У Црвеном крсту ми је предивно. Сваки дан доноси нешто ново, нешто што испуни душу и остави траг у срцу. Људи су дивни, атмосфера је топла, а осјећај да помажем другима непрорачуновив. Кроз волонтирање у Црвеном крсту научила сам шта значи хуманост, доброта и истинска повезаност међу људима. Црвени крст није мјесто гдје кроз активности помажеш другима, то је мјесто гдје и ти постајеш боља особа. Црвени крст је за мене мјесто љубави, добротe и искрених намјера.

„Част је и одговорност бити дио Црвеног крста“
Пише: **Лидија Мијатовић**,
волонтер ООЦК Љубиње

Волонтирање у Црвеном крсту за мене представља много више од саме активности. То је начин на који изражавам своје вриједности и жељу да допринесем заједници. Кроз волонтирање сам научила колико су хуманост, солидарност и заједништво важни у свакодневном животу. Свака акција, сваки тренутак проведен у раду са другим волонтерима, доноси ново искуство и осјећај испуњености. Оно што ме највише мотивише јесте спознаја да и мали допринос може имати велики значај. Управо у тим малим дјелима препознајем праву вриједност волонтирања. Бити дио Црвеног крста за мене је част и одговорност, али и прилика да растем као особа и сваким даном постајем боља верзија себе.

„У Црвеном крсту сам проширили круг пријатеља и стекла ново знање“
Пише: **Магдалена Танасић**,
волонтер ООЦК Братунац

Волонтер сам у Општинској организацији Црвеног крста Братунац већ три године. Прошле године сам била у прилици да посјетим камп подмлатка Црвеног крста Републике Српске у

Ријечанима. Ту сам стекла нова искуства, пријатеље, те имала прилику да се опробам у такмичењу из цртања, гдје сам освојила друго мјесто. Бити волонтер за мене представља велику одговорност. Одувијек сам жељела да помажем другима, да се борим за родну равноправност и да се борим против дискриминације. Активно учествујем на свим акцијама које спроводи Црвени крст моје општине. Такође редовни сам учесник свих конкурса под организацијом Црвеног крста Републике Српске на којима сам остварила неколико награда на општинском и регионалном нивоу. У будућности желим да дам још већи допринос на промоцији хуманости и пружању помоћи.

„Придружите нам се, волонтирајте у Црвеном крсту“
Пише: **Марко Ђаковић**, волонтер ГОЦК Градишка

Претходних осам година мог живота сам волонтерски присутан у Црвеном крсту Градишка. Учествовао сам у многим едукацијама и такмичењима, те сабирним акцијама које су се проводиле у мојој организацији Црвеног крста. Током средње школе наставио сам волонтирање у Црвеном крсту и анимирао много мојих другара из школе да се прикључе овој организацији. Сад, након што сам завршио основну школу, у слободно вријеме укључујем се у активности које Црвени крст организује на терену. Моја порука за млађе волонтере би била да се учлане у Црвени крст и постану волонтери. Ако имате

мало слободног времена, кроз волонтерски рад у Црвеном крсту ћете сигурно стећи много важног знања, искуства, вјештина и сасвим сигурно много нових пријатеља.

„Волонтирање у Црвеном крсту ме је научило одговорности“
Пише: **Бојана Јовановић**, волонтер ООЦК Пале

Моја волонтерска прича започела је давно, још 2017. године, у основној школи, док сам ишла на секцију прве помоћи. Ту сам се први пут сусрела са нечим што ме толико занимало да ми је помогло да одаберем чиме ћу се бавити у животу. Помогло ми је да одаберем пут хуманости.

Волонтирање у Црвеном крсту ме је научило одговорности. Није то само подјела помоћи или присуство на догађајима – то је осјећај да неко рачуна на тебе. Кроз волонтирање сам схватила да хуманост није велика, недостижна ствар. Она је у малим дјелима која радимо сваки дан. И можда најважније – схватила сам колико и ми, као волонтери, заправо добијамо. Пријатељства, искуство, осјећај припадности и ону тиху срећу када знаш да си некоме помогао. Зато за мене Црвени крст није само организација. То је мјесто гдје сам одрасла на један другачији начин, гдје сам упознала људе који су ме обогатили и гдје сам научила шта значи бити ту за друге. Јер сваки осмијех који добијеш заузврат врати дупло више енергије.

ДНЕВНА ДОЗА ПРАВОПИСА

ПОШТУЈМО ЗВАЊЕ, АЛИ ПОШТУЈМО И ПРАВОПИС

Сви стандардни језици свијета имају своје правописе, а ти правописи неријетко почивају на врло различитим принципима, будући да је правопис (ортографија) ствар договора. Тако се у њемачком језику све именице, па, сходно томе, и титуле, пишу великим словом, док, рецимо, у енглеском језику влада правило да се титуле претежно пишу малим словом осим у случајевима кад непосредно претходе имену и презимену њиховог носиоца. У српском језику, а према српском правопису (*Правопис српског језика*, Матица српска, 2010. год. и новија издања), норма је да се титуле, звања, функције etc. пишу малим словом. Код Срба је „договор“ такав, а такве се традиције и манири у Срба његују вијековима, па тај договор није настао тек онако и од ма кога. Срби се, као што неко рече, и Богу обраћају „на ти“, а не да нечије овоземаљске функције, звања, титуле (читај: понекад и комплексе) пишу великим словом. Чак ни цару, па био он и цар Душан Силни, а ни краљу, макар се радило и о краљу Петру Ослободиоцу. Ни патријарху, таман га поштовали као блаженопочившег патријарха Павла. Ни једног јединог патријарха, папу, цара, краља, кнеза, академика, професора, предсједника, министра, посланика, директора, одборника – ни живог ни мртвог, писмени Срби неће биљежити великим словом, сем, наравно, његовог властитога имена и презимена. Био нам мио или не, али је предсједник Каран – по правопису, важећем. Такође, ту је премијер Милић, па редом наниже. Исто је са титулама у Цркви – патријарх Порфирије, епископ/владика тај и тај, итд. Ако хоћемо да покажемо етикецију, служимо се хонорифицима (ријечима из поштовања) – „посјетиће нас Његова светост патријарх Порфирије“. Великим словом „Његова“, а титула и даље остаје писана малим словом – патријарх. Дакако, у црквеним круговима обично не поштују овакав начин писања, већ много чешће посежу за великим словом, и код писања титула, а и код писања назива организација и установа (нпр., Српска Православна Црква, иако је по правопису Српска православна црква итд.). Но да у Цркву не дирамо – она се користи својим интерним правописним нормама, за своје – сакралне потребе. Нас интересује свјетовна,

односно профана комуникација. У њој су све видљивија огрешења о речено начело, па све чешће виђамо да се појединачне титуле, функције, звања („разни мр, др, фр“) пишу великим словом, а не би тако, према српској ортографској норми, требало. Да ли је ту очевидан утицај енглеског и њемачког правописа – сигурно је да донекле јесте. Да ли има мало и полтронства – има, богме, понекад и тога.

Душан Пејић,
мр српског језика и књижевности

ПОЕЗИЈА КАО ХУМАНОСТ: ТАЛЕНАТ АЛЕКСАНДРЕ ВУКАДИНОВИЋ

У времену када се брзо живи и када од малих ногу, хтели или не, бивамо врло површни, када немамо времена ни за кога и ни за шта, дивно је што постоје млади људи који имају свој пут и свој правац и који се не труде да буду пуки део већине, већ улажу труд и рад и стварају своју позитивну различитост. Они који вјерују у своје снове и остварују их.

Управо је таква Александра Вукадиновић из Зворника, која је и дугогодишњи волонтер и члан екипе прве помоћи Градске организације Црвеног крста Зворник.

Ова деветнаестогодишњакиња била је вуковац и ученик генерације у основној школи, а наставила је да ниже све саме петице и у СШЦ „Петар Кочић“ гдје је четврти разред медицинске школе.

Поред тога што је ђак за примјер, она се бави и писањем пјесама. Како каже, од малих ногу је себе пронашла у поезији, јер испишујући стихове најбоље исказује своја осећања и цијелу себе.

„Ту страст сам показала људима први пут када сам, у седмом разреду основне школе, направила промоцију своје прве збирке пјесама „Звук тишине“. Тај пут настављам, у припреми је и друга збирка пјесама за коју се надам да ће изаћи што прије. Иза мене су бројне награде за моје пјесме са такмичења. Лијепо је добијати награде, али оне су за мене најмање битна ствар. Пјесме пишем зато што их волим и оне су једноставно временом постале део мене, део који се сада не може одвојити“, каже Александра за лист „Хуманост“.

Поред писања пјесама, Александра и пјева, а себе је пронашла и кроз волонтирање у Црвеном крсту.

„Омиљена активност ми је прва помоћ

којој сам дала себе још од основне школе, а због ње сам заправо и започела ту „авантуру“. Осећај је добар када знам да ћу, уколико се деси нека несрећа, моћи да помогнем и нећу оставити никога на цједилу. Из активности у области прве помоћи развила се и љубав према медицини уопште и ту и јесам сада“, наводи Александра.

Александра истиче да преко Црвеног крста стиче нова пријатељства, нова знања, проширује своје видике, и најважније, помаже некоме коме је то потребно.

„Од основне школе сам волонтер у Црвеном крсту и знам да никад то нећу ни престати бити. Волим то што радимо и волим што, са мени блиским људима учим, стичем знања и вештине. Највише

сам захвална Црвеном крсту што ми је развио жељу да помажем другима и подстакао хуманост у мени. Свим младима, млађим и старијим од мене желим да поручим нешто што сам чула давно и чиме се и дан данас водим, а то је „помоћи другима значи помоћи себи“. Није битно како, битно је помоћи и чинити добра дјела другима“, каже Александра.

Након завршене средње медицинске школе Александра планира да упише Медицински факултет, али и да волонтира. Вриједно ради на испуњењу својих циљева, а захвална је родитељима јер су је научили да не одустаје.

И оно о чему се још издваја од „просјека“ јесте да живи у породици која има петоро дјеце, јер Александра има три брата и сестру.

Дивно је и велика је срећа што постоје млади људи попут Александре. Право је богатство и што, у изврнутом систему вриједности и када за дјецу не постоје ауторитети ни у породици, ни у школи, када им друштвене мреже кроје жеље и највише утичу на понашање, ипак има пуно добре дјеце која се издижу изнад тоге, има пуно одличних ученика, примјерног владања, посвећених спортиста, освајача награда у разним областима, дјеце која своје хобије његују и чак претачу у свој посао, добрих студената који израстају у успјешне људе. То је непроцењиво богатство једног друштва на које сви морамо бити поносни.

А какав би био текст о младој песникињи, ако не бисмо пренели и неку Александрину песму. Како каже, „Жеља“ јој је посебно драга, јер је од стиха „Ћутањем причам и ћутањем пјевам“ настало име њене нове збирке „Ћутањем причам“.

„ЖЕЉА“

Ћутањем сада ја ћу рећи
све оно што ми на срцу лежи...
Чиме се водим? Ка чему идем?
Шта срце воли? За чиме тежи?

Не желим снове неостварене,
ни жељу да остане само жеља.
Желим да сунце среће нам сија
и живот да буде препун весеља.

Желим да музика тихо нам свира
и сваки наш корак она да прати,
да свуд се чују те њежне ноте,
да осмијех на лицу сваком се врати.

Посебно желим више да учим
и знањем живот олакшам себи.
Књига је мој сад најбољи друг,
осим ње ништа пожељела не бих!

Ћутањем причам и ћутањем пјевам
јер тако кажем сад све што желим.
Својим ћу ћутањем љубав дотаћи,
шта више могу ја да пожелим?

„ТАЈНА“

Сакрићу поглед свој
јер у оку жеља ми стоји,
да не видиш да су са тобом
испуњени сви снови моји.

Када те видим, поглед заблиста,
очи ће рећи јер не знају крити,
тајну ћу своју вјечно чувати
да могу те вољети, о теби снити.

Моје ће жеље остати тајна,
не желим љубав да ме заболи,
да оде некуд тамо, далеко,
да изгуби срце оно што воли.

У самоћи својој тихо и нечујно
вољеће те очи боје меда,
сакрићу поглед да се не изгуби,
срце те воли и ником те не да!

УПОЗНАЈМО ЦРВЕНИ КРСТ

ДЈЕЛОВАЊЕ ПО ПРИНЦИПИМА: СРЦЕ И ТЕМЕЉ ЦРВЕНОГ КРСТА

Међународни покрет друштава Црвеног крста и Црвеног полумјесеца заснован је на седам основних принципа – хуманост, непристрасност, неутралност, независност, добровољност, једнакост и универзалност – који сваку активност претварају у чин солидарности и бриге за друге. Ови принципи служе као путоказ за све волонтере и запослене, али њихова права снага огледа се у томе како се примјењују у организацијама Црвеног крста и/ли Црвеног полумјесеца.

Програм дисеминације о међународном покрету Црвеног крста и Црвеног полумјесеца омогућава да ове вриједности стигну до сваког угла друштва. На глобалном нивоу, Међународни комитет Црвеног крста (МКЦК) и Међународна федерација друштава Црвеног крста и Црвеног полумјесеца (МФДЦКЦП) обезбјеђују стандарде, обуке и смјернице које национална друштва користе у свом раду.

Хуманост значи да сваки појединац који се налази у потреби заслужује помоћ, без дискриминације. Волонтери и особље морају пружати помоћ на основу потребе, а не на основу његове националности, вјере, пола, политичког или друштвеног статуса.

Непристрасност и **неутралност** штите кредибилитет Покрета. Волонтери не смију фаворизовати било коју страну у сукобу, нити пропагирати политичке, религијске или идеолошке ставове. Њихова улога је да пруже помоћ свима под једнаким условима.

Независност значи да Црвени крст доноси одлуке и организује рад без политичког притиска. Волонтери и запослени морају осигурати да њихове активности остану у складу са хуманитарним циљевима, а не са било којим интересом треће стране.

Добровољност и **једнакост** подстичу учешће свих појединаца без материјалне користи и пружају једнаке могућности свима. Волонтери не смију користити свој положај за личну корист, фаворизовање или дискриминацију.

Универзалност наглашава да је Покрет Црвеног крста и Црвеног полумјесеца глобалан. Свака акција мора бити у складу са међународним стандардима, а волонтери и особље морају поштовати протоколе и процедуре.

Сваки корак Црвеног крста заснива се на принципима који нису само идеје, већ оквир који усмјерава сваки облик хуманитарног дјеловања. Волонтери и особље уче да свака активност мора бити вођена тим вриједностима, јер управо оне гарантују да помоћ стигне до оних којима је заиста потребна. У пракси то значи да свака интервенција, било да се ради о помоћи корисницима, људима у транзиту кроз нашу земљу, акцијама даривања крви, пружању прве помоћи унесрећеним особама или подршци угроженом становништву у катастрофама, мора бити непристрасна и транспарентна.

Дисеминација о основним принципима у свакодневном раду организације Црвеног крста захтијева видљиву свијест о границама и одговорностима. Волонтери не смију користити свој положај за стицање личне користи у организацији, нити дозвољавати да било какви политички, идеолошки или економски притисци утичу на начин пружања помоћи.

Независност организације омогућава да одлуке буду искључиво усмјерене на потребе људи, а не на интересе трећих страна. Сваки програм, пројекат и активност је тако осмишљен да чува кредибилитет и повјерење локалних заједница, али и међународних партнера. Финансијска одрживост је при томе неопходна, али никада не смије угрожавати принципе. Средства се обезбјеђују кроз донације, пројекте и подршку локалних и међународних донатора, али се користе искључиво за хуманитарне активности. Волонтери и особље уче да правилно управљају ресурсима и да сваки потрошени износ буде у складу са хуманитарним циљевима, чувајући транспарентност и интегритет.

Примјена основних принципа у свакодневном раду ствара ефекат који надмашује саме акције – она обликује културу заједнице, подстиче емпатију и солидарност и инспирише друге да се укључе. Кроз ову праксу, Црвени крст показује да хуманост није само циљ, већ начин живота који осигурава да сваки човјек, без обзира на околности, има право на подршку и заштиту.

Редакција листа “Хуманост”

Анри Динан (1828-1910)

Оснивач Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумјесеца

Скенирај и донирај

Комерцијална банка АД Бања Лука

жиро рачун КМ: 571 05000000342 85

НЛБ Развојна банка

жиро рачун КМ: 562 01200002291 18
